

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2012/18/EU IRÁNYELVE

(2012. július 4.)

a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyének kezeléséről, valamint a 96/82/EK tanácsi irányelv módosításáról és későbbi hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzéséről szóló, 1996. december 9-i 96/82/EK tanácsi irányelv ⁽³⁾ szabályokat állapít meg az egyes ipari tevékenységekből eredő súlyos balesetek megelőzésére, valamint e súlyos baleseteknek az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt hatásai következményeinek korlátozására.
- (2) A súlyos baleseteknek gyakran komoly következményei vannak, amint azt a sevesói, a bhopali, a schweizerhallei, az enschedei, a toulouse-i és a buncefieldi balesetek is bizonyítják. A súlyos balesetek hatásai átléphetik az államhatárokat. Ez is nyomatékosítja, hogy biztosítani

kell, hogy megfelelő óvintézkedések történjenek a polgárok, a közösségek és a környezet magas szintű védelmének Unió-szerte történő biztosítása érdekében. Ezért biztosítani kell, hogy a jelenlegi magas szintű védelem legalább ugyanilyen maradjon vagy fokozódjon.

- (3) A 96/82/EK irányelv fontos szerepet játszott az ilyen balesetek valószínűségének és következményeinek csökkentésében, és Unió-szerte a védelem magasabb szintjét eredményezte. Az említett irányelv felülvizsgálata megerősítette, hogy a súlyos balesetek aránya továbbra is állandó. Bár a meglévő rendelkezések általában véve megfelelnek a céljuknak, szükség van néhány változtatásra a védelmi szint további megerősítése érdekében, különösen a súlyos balesetek megelőzése tekintetében. A 96/82/EK irányelvvel felállított rendszert ugyanakkor hozzá kell igazítani az anyagok és keverékek uniós osztályozási rendszeréhez, amelyre az említett irányelv hivatkozik. Az irányelvben emellett több más rendelkezést is pontosítani kell, illetőleg naprakésszé kell tenni.

- (4) Ezért a 96/82/EK irányelv helyett újat kell elfogadni annak biztosítása érdekében, hogy a védelem jelenlegi szintje megmaradjon és tovább javuljon azáltal, hogy a rendelkezések eredményesebbekké és hatékonyabbakká válnak és, ahol csak lehetséges, az ésszerűsítés vagy egyszerűsítés által csökkennek a szükségtelen adminisztrációs terhek, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti a biztonságot, valamint a környezet és az emberi egészség védelmét. Az új rendelkezéseknek ugyanakkor világosaknak, koherenseknek és könnyen érthetőeknek kell lenniük, hogy segítsék a végrehajtás és a betartathatóság javítását, ugyanakkor az emberi egészség és a környezet védelmi szintje legalább azonos maradjon vagy fokozódjon. A Bizottságnak együtt kell működnie a tagállamokkal ezen irányelv gyakorlati végrehajtásával kapcsolatban. Ezen együttműködés keretében többek között foglalkozni kell az anyagok és keverékek önkéntes besorolásának kérdésével. Az érdekelt feleket – például az iparág képviselőit, a munkavállalókat és az emberi egészség vagy a környezet védelmét támogató nem kormányzati szervezeteket – be kell vonni ezen irányelv végrehajtásába.

⁽¹⁾ HL C 248., 2011.8.25., 138. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2012. június 14-i állásfoglalása és a Tanács 2012. június 26-i határozata.

⁽³⁾ HL L 10., 1997.1.14., 13. o.

- (5) Az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának az ipari balesetek országhatáron túli hatásairól szóló egyezménye, amelyet az Unió nevében az ipari balesetek országhatáron túli hatásairól szóló egyezmény megkötéséről szóló, 1998. március 23-i 98/685/EK tanácsi határozat ⁽¹⁾ hagyott jóvá, biztosítja azokat az intézkedéseket, amelyek az államhatárokon áterjedő hatások kiváltására alkalmas ipari balesetek megelőzésére, az ellenük való felkészülésre és kezelésiükre, valamint az e területen folyó nemzetközi együttműködésre vonatkoznak. Az egyezményt a 96/82/EK irányelv hajta végre az uniós jogban.
- (6) A súlyos baleseteknek határokon átnyúló következményei is lehetnek, és ökológiai és gazdasági költségeiket nemcsak az érintett üzem viseli, hanem az érintett tagállamok is. Ezért biztonsági és kockázatcsökkentő intézkedéseket kell megállapítani és alkalmazni az esetleges balesetek elkerülése, a balesetek kockázatának csökkentése, valamint – előfordulásuk esetén – a balesetek hatásának mérséklése érdekében, ezáltal megteremtve a magas szintű védelem biztosításának lehetőségét az egész Unió területén.
- (7) Ennek az irányelvnek a rendelkezéseit az uniós jog munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi, valamint a munkakörnyezetre vonatkozó rendelkezéseinek, és különösen a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1989. június 12-i 89/391/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ sérelme nélkül kell alkalmazni.
- (8) Bizonyos ipari tevékenységeket ki kell zárni ennek az irányelvnek a hatálya alól, amennyiben azokra olyan uniós vagy nemzeti szintű jogi szabályozás vonatkozik, amely ezen irányelvvel azonos szintű biztonságról rendelkezik. A Bizottságnak továbbra is vizsgálnia kell, hogy vannak-e jelentős hiányosságok a meglévő szabályozási keretben, különösen ami az egyéb tevékenységekből, illetve konkrét veszélyes anyagokból eredő új és jövőbeni kockázatokat illeti, és szükség esetén e hiányosságok kezelése céljából megfelelő jogalkotási javaslatot kell előterjesztenie.
- (9) A 96/82/EK irányelv I. melléklete – többek között a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1967. június 27-i 67/548/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾, valamint a tagállamoknak a veszélyes készítmények osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítéséről szóló, 1999. május 31-i 1999/45/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ egyes rendelkezéseire való hivatkozással – felsorolja az irányelv hatálya alá tartozó veszélyes anyagokat. A 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelvet felváltotta az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról szóló, 2008. december 16-i 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾, amely a vegyi anyagok osztályozásának és címkézésének nemzetközi szinten, az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ) keretében elfogadott egyetemes harmonizált rendszerét (Globally Harmonised System of Classification and Labelling of Chemicals) ülteti át az uniós jogba. Az említett rendelet a veszélyek tekintetében új osztályokat és kategóriákat vezet be, amelyek csak részben felelnek meg az említett, hatályon kívül helyezett irányelvek szerinti veszélyességi osztályoknak és kategóriáknak. Bizonyos anyagokat és keverékeket azonban a rendszeren belüli kritériumok hiánya miatt nem e rendszer alapján sorolnának be. A 96/82/EK irányelv I. mellékletét ezért módosítani kell annak érdekében, hogy az említett irányelvben előírt védelem szintjének fenntartása vagy további fokozása mellett összhangban legyen az említett rendelettel.
- (10) A feljavított biogáz besorolása céljából az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN) szerinti szabványokkal kapcsolatos bármely fejleményt figyelembe kell venni.
- (11) Az 1272/2008/EK rendelettel való összhang miatt a rendeletnek az anyagok és keverékek osztályozását érintő későbbi kiigazításai nem kívánt hatásokkal járhatnak. Az ezen irányelvben szereplő kritériumok alapján a Bizottságnak értékelnie kell, hogy vannak-e olyan veszélyes anyagok, amelyek veszélyességi besorolásuk ellenére sem hordozzák magukban a súlyos baleset veszélyét, és megfelelő esetben jogalkotási javaslatot kell benyújtania az érintett veszélyes anyagnak az ezen irányelv hatálya alól való kizárása céljából. A tagállami üzemeltetőkre és az illetékes hatóságokra háruló felelősségek elkerülése érdekében hamar el kell kezdeni az értékelést, különösen azt követően, ha valamely anyag vagy keverék besorolása megváltozik. Az ezen irányelv hatálya alól történő kizárás nem akadályozhatja egyik tagállamot sem abban, hogy szigorúbb védintézkedéseket tartson fenn vagy vezessen be.
- (12) Általános kötelezettségként kell előírni, hogy az üzemeltetőknek minden szükséges intézkedést meg kell tenniük a súlyos balesetek megelőzése és következményeik mérséklése érdekében, valamint helyreállító intézkedéseket kell tenniük. Ha a veszélyes anyagok egy adott üzemben egy meghatározott küszöbmennyiséget meghaladóan vannak jelen, akkor az üzemeltetőnek elegendő információval kell ellátnia az illetékes hatóságot ahhoz, hogy az azonosíthassa az üzemet, a jelen lévő veszélyes anyagokat és a potenciális veszélyeket. Az üzemeltetőnek a súlyos balesetek megelőzésére vonatkozó tervet („MAPP”) kell készítenie és – amennyiben a nemzeti jog előírja – azt meg kell küldenie az illetékes hatóságnak, amely a súlyos balesetek veszélyének kezelése érdekében meghatározza az üzemeltető általános koncepcióját és intézkedéseit, ideértve a megfelelő biztonsági irányítási rendszereket is. Ha az üzemeltetők azonosítják és értékelik a súlyos balesetek veszélyét, mérlegelni kell azokat a veszélyes anyagokat is, amelyek az üzemben bekövetkező súlyos baleset során keletkezhetnek.

⁽¹⁾ HL L 326., 1998.12.3., 1. o.

⁽²⁾ HL L 183., 1989.6.29., 1. o.

⁽³⁾ HL 196., 1967.8.16., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 200., 1999.7.30., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 353., 2008.12.31., 1. o.

- (13) Főszabályként a környezeti károk megelőzése és felszámolása tekintetében a környezeti felelősségről szóló, 2004. április 21-i 2004/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ irányadó a súlyos baleset okozta környezeti károk tekintetében.
- (14) A dominóhatás veszélyének csökkentése érdekében, amennyiben az üzemek úgy helyezkednek el egymáshoz képest vagy annyira közel találhatók egymáshoz, hogy ez megnöveli a súlyos balesetek valószínűségét vagy súlyosítja azok következményeit, az üzemeltetőknek együtt kell működniük a megfelelő információk cseréjében és a nyilvánosság tájékoztatásában, ideértve az azon szomszédos üzemekkel folytatott együttműködést, illetőleg információcserét is, amelyeket a baleset érinthet.
- (15) Annak bizonyítása érdekében, hogy olyan üzemek esetében, amelyekben a veszélyes anyagok jelentős mennyiségben vannak jelen, az üzemeltető megtette a súlyos balesetek megakadályozásához, valamint a védelmi tervek és a válaszintézkedések elkészítéséhez szükséges valamennyi intézkedést, az üzemeltetőnek biztonsági jelentés formájában tájékoztatást kell adnia az illetékes hatóságoknak. A biztonsági jelentésnek tartalmaznia kell az üzemre, az ott lévő veszélyes anyagokra, a létesítményekre és a tárolóhelyiségekre, a lehetséges súlyos balesetek forgatókönyveire és kockázatainak elemzésére, a megelőzési és a beavatkozási intézkedésekre és a rendelkezésre álló irányítási rendszerekre vonatkozó információkat, ezáltal lehetővé tennie a súlyos balesetek megelőzését és kockázatának csökkentését, valamint a szükséges balesetek következményeinek korlátozásához szükséges lépések megtételét. A súlyos balesetek kockázatát növelheti az üzem elhelyezkedésével összefüggő természeti katasztrófák valószínűsége. Ezt a súlyos balesetek forgatókönyveinek elkészítése során figyelembe kell venni.
- (16) A veszélyhelyzetekre való felkészülés érdekében olyan üzemek esetében, amelyekben jelentős mennyiségben találhatóak veszélyes anyagok, szükséges belső és külső védelmi tervek készítése és olyan eljárások létrehozása, amelyek biztosítják e tervek szükség szerinti kipróbálását és felülvizsgálatát, továbbá – a bekövetkezett és a valószínűsíthető súlyos balesetek esetén – végrehajtásukat. Indokolt kötelezővé tenni a belső védelmi terv esetében az üzem személyzetével való konzultációt, a külső védelmi terv esetében pedig a nyilvánosságnak lehetőséget kell biztosítani a véleménynyilvánításra. Az alvállalkozások hatással lehetnek az üzem biztonságára. A tagállamoknak elő kell írniuk az üzemeltetők számára, hogy ezt vegyék figyelembe a MAPP, a biztonsági jelentések vagy a belső védelmi tervek kidolgozásakor.
- (17) A megfelelő művelési – ezen belül nyomkövetési és ellenőrzési – módszerek megválasztásának mérlegelésekor az üzemeltetőknek figyelembe kell venniük a legjobb gyakorlatokról rendelkezésre álló információt.
- (18) Annak érdekében, hogy a lakóterületek, a nyilvánosság által fokozottan használt területek és a környezet – ideértve a természetvédelmi szempontból különösen értékes vagy érzékeny területeket is – nagyobb fokú védelmet élvezzenek, szükség van arra, hogy a területfelhasználás tervezése és a tagállamok más vonatkozó politikái biztosítsák az e területek és az ilyen veszélyt hordozó üzemek közötti megfelelő távolság fenntartását, továbbá meglévő üzemek esetében – amennyiben szükséges – a személyekkel kapcsolatos kockázatok elfogadható szinten való tartásához szükséges további műszaki intézkedések végrehajtását. A döntések meghozatalakor indokolt figyelembe venni a kockázatokra vonatkozó megfelelő információkat és a kockázatokra vonatkozó műszaki szakvéleményeket. Ha lehetséges, a különösen a kis- és középvállalatokra nehezedő adminisztratív terhek csökkentése érdekében az eljárásokat és intézkedéseket kívánatos integrálni a más vonatkozó uniós jogi aktusokban előírt eljárásokkal és intézkedésekkel.
- (19) Az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának környezeti ügyekben az információhoz való hozzáféréstől, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, az Unió részéről a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáféréstől, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezménynek az Európai Közösség nevében való megkötéséről szóló, 2005. február 17-i 2005/370/EK tanácsi határozattal⁽²⁾ jóváhagyott egyezménye („az Aarhusi Egyezmény”) szerinti környezeti információkhoz való hozzáférés segítése érdekében javítani kell a nyilvánosság tájékoztatásának szintjét és minőségét. Különösen a súlyos balesettel valószínűleg érintett személyeknek kell legelő információkat biztosítani az ilyen esetben teendő megfelelő lépésekről. A tagállamoknak információt kell rendelkezésre bocsátaniuk arról, hogy hol található tájékoztatás a súlyos baleset által érintett személyek jogairól. A nyilvánosságnak szánt információkat világos és érthető módon kell megfogalmazni. Az aktív, a nyilvánosság kérése nélkül történő tájékoztatáson kívül, és az információ terjesztésének egyéb módjait nem kizárva az információkat elektronikus formában állandóan hozzáférhetővé kell tenni és naprakészen kell tartani. Ugyanakkor megfelelő titoktartási biztosítékok is szükségesek, egyebek között a biztonsággal kapcsolatos aggodalmak kezelése érdekében.
- (20) Az információkezelés módjának összhangban kell lennie a közös környezeti információs rendszerre (Shared Environmental Information System – SEIS) vonatkozó kezdeményezéssel, amelyet „A közös környezeti információs rendszer felé” című, 2008. február 1-jei bizottsági közlemény vezetett be. Az információkezelés módjának összhangban kell lennie továbbá az Európai Közösségen belüli térinformációs infrastruktúra (INSPIRE) kialakításáról szóló, 2007. március 14-i 2007/2/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽³⁾ és annak végrehajtási szabályaival is, amelyek célja lehetővé tenni a környezeti térinformatikai adatoknak a közszektorbeli szervezetek közötti megosztását, és Európai Unió-szerte hatékonyabban elősegíteni a térinformatikai adatokhoz való nyilvános hozzáférést. Az információkat uniós szinten egy nyilvánosan elérhető adatbázisnak kell tartalmaznia, ami megkönnyíti a végrehajtás nyomon követését és a kapcsolódó jelentéstételi kötelezettségek teljesítését is.

(1) HL L 143., 2004.4.30., 56. o.

(2) HL L 124., 2005.5.17., 1. o.

(3) HL L 108., 2007.4.25., 1. o.

- (21) Az Aarhusi Egyezménynek megfelelően – a döntéshozatali folyamat számonkérhetőségének és átláthatóságának növelése, valamint a környezetvédelemmel kapcsolatos kérdések tudatosításának és a meghozott határozatok támogatottságának elősegítése érdekében – az érintett nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő hatékony részvétele szükséges ahhoz, hogy az adott határozatokkal kapcsolatban a nyilvánosság kinyilvánítsa véleményét és aggályait, a döntéshozók pedig figyelembe vehessék ezeket.
- (22) Annak érdekében, hogy súlyos baleset esetén biztosítva legyenek a megfelelő válaszigazítások, az üzemeltetőnek azonnal tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot, és át kell adnia neki a baleset emberi egészségre és környezetre gyakorolt hatásainak értékelését számukra lehetővé tevő szükséges információkat.
- (23) A helyi hatóságoknak érdekük a súlyos balesetek megelőzése és következményeik mérséklése, és fontos szerepet tölthetnek be. Ezen irányelv végrehajtásakor a tagállamoknak ezt figyelembe kell venniük.
- (24) Az információcsere megkönnyítése és a jövőben előforduló hasonló balesetek megelőzése érdekében indokolt úgy rendelkezni, hogy a tagállamok a területükön bekövetkező súlyos balesetek adatait továbbítsák a Bizottságnak; a Bizottságnak elemeznie kell a kapcsolódó veszélyeket, és üzemeltetnie kell egy olyan rendszert, amely – különösen a súlyos balesetekre és az azokból levont tanulságokra vonatkozóan – gondoskodik a szóban forgó információk megosztásáról. Az említett információcserének azokra a balesetveszélyes helyzetekre is ki kell terjednie, amelyeknek a tagállamok megítélése szerint műszakilag különös jelentősége van a súlyos balesetek megelőzése és következményeik korlátozása szempontjából. A tagállamoknak és a Bizottságnak törekedniük kell arra, hogy a súlyos balesetekkel kapcsolatos információk cseréjének elősegítése céljából létrehozott információs rendszerekben található információk teljeseleg legyenek.
- (25) A tagállamoknak meg kell határozniuk, mely illetékes hatóságok felelősek annak biztosításáért, hogy az üzemeltetők teljesítsék a kötelezettségeiket. Az illetékes hatóságoknak és a Bizottságnak együtt kell működniük az ezen irányelv végrehajtását támogató tevékenységekben, így különösen a megfelelő iránymutatások kidolgozásában és a bevált gyakorlati megoldások cseréjében. A szükségtelen adminisztratív terhek elkerülése érdekében a tájékoztatási kötelezettségeket adott esetben integrálni kell a más kapcsolódó uniós jogi aktusokban előírt kötelezettségekkel.
- (26) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az irányelv be nem tartása esetén az illetékes hatóságok megtegyék a szükséges intézkedéseket. A hatékony végrehajtás és az ezen irányelvben foglalt rendelkezések betartásának biztosítása érdekében rendszeres hatósági ellenőrzésekre, ezen belül egy, a rendszeres időközönként elvégzendő rutinjellegű hatósági ellenőrzésekre vonatkozó programra és nem rutinjellegű hatósági ellenőrzésekre van szükség. Amennyiben lehetséges, a hatósági ellenőrzéseket össze kell hangolni a más uniós jogi aktusokban, ezen belül megfelelő esetben az ipari kibocsátásokról (a környezet-szennyezés integrált megelőzése és csökkentése) szóló, 2010. november 24-i 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ előírt ellenőrzésekkel. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy elegendő számú, a vizsgálatok hatékony lefolytatásához szükséges képességekkel és képesítéssel rendelkező személyzet álljon rendelkezésre. Az illetékes hatóságoknak a – többek között uniós szintű – tapasztalatcseréhez és a tudás összegzéséhez kapcsolódó eszközök és mechanizmusok felhasználásával megfelelő támogatást kell nyújtaniuk.
- (27) A műszaki fejlődés figyelembevétele érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a II–VI. melléklet műszaki fejlődéshez való hozzáigazítását szolgáló módosítására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (28) Ezen irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatáskörökkel kell ruházni. Ezeket a Bizottság végrehajtási hatáskörökének gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽²⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (29) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és biztosítaniuk kell ezen szankciók alkalmazását. Az említett szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.
- (30) Mivel ezen irányelv célkitűzését, nevezetesen az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmének biztosítását a tagállamok nem képesek kielégítően megvalósítani, és az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket hozhat. Az említett cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az említett célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket.

⁽¹⁾ HL L 334., 2010.12.17., 17. o.

⁽²⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

- (31) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁽¹⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely kifejti az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli, hogy indokolt ilyen dokumentumok továbbítása.
- (32) A 96/82/EK irányelvet ezért módosítani kell, és a későbbiekben hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv a veszélyes anyagokkal és keverékekkel kapcsolatos súlyos balesetek megelőzése és e baleseteknek az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt következményeinek korlátozása érdekében állapít meg szabályokat, abból a célból, hogy az egész Unióban következetes és hatékony módon magas szintű védelmet biztosítson.

2. cikk

Hatály

- (1) Ezt az irányelvet a 3. cikk (1) bekezdésében meghatározott üzemekre kell alkalmazni.
- (2) Ez az irányelv nem alkalmazandó:
- a katonai létesítményekre, berendezésekre, tárolókra;
 - az ionizáló sugárzás által okozott, anyagokból származó veszélyekre;
 - veszélyes anyagoknak az irányelv hatálya alá tartozó üzemen kívüli közúti, vasúti, belvízi, tengeri vagy légi szállítására és szállítás közbeni, közvetlenül kapcsolódó ideiglenes tárolására, beleértve a berakást és kirakást, valamint az egyik szállítóeszköztől a másikig történő szállítást a dokkokban, mólóknál vagy rendező pályaudvarokon;
 - a veszélyes anyagoknak az irányelv hatálya alá tartozó üzemen kívüli, csővezetékeken történő szállítására, beleértve a szivattyúállomásokon át történő szállítást is;
 - az ásványi anyagok bányákban és kőbányákban – többek között fűrőlyukakon át – történő kinyerésére, azaz feltárására, kitermelésére és feldolgozására;
 - az ásványi anyagok nyílt tengeri feltárására és kitermelésére, a szénhidrogénekét is ideértve;

- gáz föld alatti, nyílt tengeri helyszíneken történő tárolására, beleértve a kizárólag tárolásra szolgáló helyszíneket, valamint azokat, ahol ásványi anyagok – többek között szénhidrogének – feltárása és kitermelése is zajlik;
- hulladéklerakó telepekre, ideértve a föld alatti hulladéktárolást is.

Az első albekezdés e) és h) pontja ellenére ezen irányelv hatálya alá tartozik a szárazföldi föld alatti, természetes rétegekben, víztartó rétegekben, sóüregekben és használaton kívüli bányákban végzett gáztárolás, a vegyi és a termikus feldolgozási műveletek és a veszélyes anyagokkal végzett ilyen műveletekkel kapcsolatos tárolás, valamint a működő meddő ártalmatlanítására szolgáló létesítmények, a veszélyes anyagokat tartalmazó derítő-, illetve üleptetőmedencét is beleértve.

3. cikk

Fogalom meghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- „üzem”: az üzemeltető irányítása alatt lévő terület egésze, ahol egy vagy több létesítményben veszélyes anyagok találhatóak, beleértve a közös vagy kapcsolódó infrastruktúrát vagy tevékenységeket is; az üzem vagy alsó küszöbértékű üzem, vagy felső küszöbértékű üzem;
- „alsó küszöbértékű üzem”: olyan üzem, amelyben a jelen lévő veszélyes anyagok mennyisége eléri vagy meghaladja az I. melléklet 1. részének 2. oszlopában vagy az I. melléklet 2. részének 2. oszlopában meghatározott mennyiségeket, de nem éri el az I. melléklet 1. részének 3. oszlopában vagy az I. melléklet 2. részének 3. oszlopában meghatározott mennyiségeket, adott esetben az I. melléklet 4. megjegyzésében megállapított összesítési szabályt alkalmazva;
- „felső küszöbértékű üzem”: olyan üzem, amelyben a jelen lévő veszélyes anyagok mennyisége eléri vagy meghaladja az I. melléklet 1. részének 3. oszlopában vagy az I. melléklet 2. részének 3. oszlopában meghatározott mennyiségeket, adott esetben az I. melléklet 4. megjegyzésében megállapított összesítési szabályt alkalmazva;
- „szomszédos üzem”: olyan üzem, amely egy másik üzemhez olyan közelségben helyezkedik el, hogy fokozza a súlyos balesetek kockázatát vagy következményeit;
- „új üzem”:

 - a) olyan üzem, amely 2015. június 1-jén vagy az után kezd meg működését vagy épül; vagy

(¹) HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

- b) olyan működési helyszín, amely ezen irányelv hatálya alá tartozik, vagy olyan alsó küszöbértékű üzem, amely a létesítményét vagy tevékenységeit érintő, a veszélyes anyagok jegyzékének változását eredményező módosítások miatt 2015. június 1-je után válik felső küszöbértékű üzemmé, vagy fordítva;
6. „meglévő üzem”: olyan üzem, amely 2015. május 31-én a 96/82/EK irányelv hatálya alá tartozik, és 2015. június 1-jétől kezdődően az alsó küszöbértékű üzemként vagy felső küszöbértékű üzemként történő besorolásának megváltoztatása nélkül ennek az irányelvnek a hatálya alá tartozik;
7. „egyéb üzem”: olyan működési helyszín, amely ezen irányelv hatálya alá tartozik, vagy olyan, alsó küszöbértékű üzem, amely 2015. június 1-jén vagy ezt követően az 5. pontban említettektől eltérő okok miatt felső küszöbértékű üzemmé válik, vagy fordítva;
8. „létesítmény”: az üzemben belüli azon föld alatti vagy föld feletti műszaki egység, amelyben veszélyes anyagokat gyártanak, használnak, kezelnek vagy tárolnak, ideértve a tárolást is; ide tartozik az adott létesítmény működéséhez szükséges mindennemű berendezés, szerkezet, csőrendszer, gép, szerszám, magántulajdonú iparvágány, dokk, kiszolgálórakodó, móló, raktár és hasonló, úszó vagy más szerkezet;
9. „üzemeltető”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely egy üzemet vagy létesítményt üzemeltet vagy irányít, vagy a nemzeti jog rendelkezései alapján az üzem vagy létesítmény műszaki üzemeltetése felett meghatározó gazdasági vagy döntéshozatali befolyással rendelkezik;
10. „veszélyes anyag”: az I. melléklet 1. részének hatálya alá tartozó vagy annak 2. részében felsorolt anyag vagy keverék, akár nyersanyag, termék, melléktermék, maradék vagy köztes termék formájában;
11. „keverék”: két vagy több anyagból álló keverék vagy oldat;
12. „veszélyes anyagok jelenléte”: veszélyes anyagok tényleges vagy várható jelenléte az üzemben, valamint azoknak a veszélyes anyagoknak a jelenléte, amelyekről ésszerűen feltételezhető, hogy akkor keletkezhetnek, amikor a folyamatok – beleértve a tároló tevékenységeket is – az üzemben belül bármely létesítményben kikerülnek az ellenőrzés alól, amennyiben e veszélyes anyagok mennyisége eléri vagy meghaladja az I. melléklet 1. vagy 2. részében meghatározott küszöbértékeket;
13. „súlyos baleset”: olyan esemény, mint például jelentős anyagkibocsátás, tűz vagy robbanás, amely az irányelv hatálya alá tartozó bármely üzem működése közben szabályozatlan körülmények között következik be, és az emberi egészséget vagy a környezetet akár azonnal, akár a későbbiekre nézve, akár az üzemben belül, akár azon kívül súlyosan veszélyezteti, és amelyben legalább egy veszélyes anyag részt vesz;
14. „veszély”: veszélyes anyag olyan saját tulajdonsága vagy olyan konkrét körülmény, amely káros hatással lehet az emberi egészségre vagy a környezetre;
15. „kockázat”: annak valószínűsége, hogy egy adott hatás egy meghatározott időtartamon belül vagy meghatározott körülmények között bekövetkezik;
16. „tárolás”: a veszélyes anyagok adott mennyiségének jelenléte raktározás, biztonságos felügyelet melletti elhelyezés vagy raktárkészletként való tartás céljából;
17. „nyilvánosság”: egy vagy több természetes vagy jogi személy, valamint a nemzeti jogszabályokkal, illetve gyakorlattal összhangban azok szövetségei, szervezetei és csoportjai;
18. „érintett nyilvánosság”: a 15. cikk (1) bekezdésében szereplő bármely ügyre vonatkozó döntés meghozatalával ténylegesen vagy valószínűsíthetően érintett, illetve abban érdekelt nyilvánosság; e fogalom meghatározás alkalmazásában érdekeltnek tekintendők a környezetvédelem ügyének előmozdítása érdekében a nemzeti jogban előírt követelményeknek megfelelően működő nem kormányzati szervezetek is;
19. „hatósági ellenőrzés”: az illetékes hatóság által vagy nevében az üzemek ezen irányelv követelményeinek való megfelelése ellenőrzésének és elősegítésének érdekében végzett minden tevékenység, többek között a helyszíni szemlék, a belső intézkedések, rendszerek, jelentések és nyomon követési dokumentumok ellenőrzése, valamint az ezekből fakadó valamennyi szükséges intézkedés.

4. cikk

Meghatározott veszélyes anyaggal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyének értékelése

(1) A Bizottság adott esetben vagy a valamely tagállamtól a (2) bekezdéssel összhangban kapott értesítés alapján minden esetben értékeli, hogy a gyakorlatban lehetetlen-e, hogy az I. melléklet 1. részének hatálya alá tartozó vagy az I. melléklet 2. részében felsorolt valamely meghatározott veszélyes anyag olyan anyag- vagy energiakibocsátást idézzen elő, amely mind rendes, mind nem rendes, ésszerűen várható körülmények között súlyos balesetet idézzen elő. Ennek az értékelésnek figyelembe kell vennie a (3) bekezdésben említett információkat, és annak az alábbi jellemzők közül egyen vagy többön kell alapulnia:

a) a veszélyes anyag rendes feldolgozási vagy kezelési körülmények vagy nem tervezett kikerülés esetén fennálló fizikai formája;

b) a veszélyes anyag(ok) sajátos tulajdonságai, különösen a súlyos baleseti forgatókönyv esetén mutatott terjedési viselkedéssel kapcsolatos tulajdonságok, mint a molekulatömeg és a telített gőznyomás;

c) keverékek esetén az anyag(ok) maximális koncentrációja.

Az első bekezdés alkalmazásában a veszélyes anyag elszigetelését és általános csomagolását adott esetben szintén figyelembe kell venni, többek között különösen akkor, amikor ez egyedi uniós jogszabály hatálya alá tartozik.

(2) Ha egy tagállam úgy ítéli meg, hogy a veszélyes anyagok valamelyike nem hordozza magában a súlyos baleset veszélyét e cikk (1) bekezdésével összhangban, alátámasztó indokollással együtt – beleértve a (3) bekezdésben említett információt is – értesíti a Bizottságot.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában a szóban forgó veszélyes anyag egészségi, fizikai és környezeti veszéllyel kapcsolatos tulajdonságainak értékeléséhez szükséges információ a következőket foglalja magában:

a) a tulajdonságoknak az – a veszélyes anyag fizikai, egészségi vagy környezeti kár okozásával kapcsolatos potenciáljának értékeléséhez szükséges – átfogó felsorolása;

b) fizikai és kémiai tulajdonságok (például molekulatömeg, telített gőznyomás, egyedi toxicitás, forráspont, reaktivitás, viszkozitás, oldhatóság és más lényeges tulajdonságok);

c) egészségi és fizikai veszélyt előidéző tulajdonságok (például reaktivitás, gyúlékonyság, toxicitás, további olyan tényezőkkel együtt, mint például a szervezetre gyakorolt káros hatás módja, sérülési/halálozási arány és hosszú távú hatások, valamint – adott esetben – egyéb tulajdonságok);

d) környezeti veszélyt előidéző tulajdonságok (például ökotoxicitás, perzisztencia, bioakkumuláció, hosszú távú környezeti terjedési potenciál, valamint – adott esetben – egyéb tulajdonságok);

e) amennyiben rendelkezésre áll, az anyag vagy keverék uniós besorolása;

f) információ az anyagra nézve egyedi üzemi feltételekről (például hőmérséklet, nyomás és – adott esetben – egyéb feltételek), amelyek között a veszélyes anyagot tárolják, felhasználják és/vagy előre látható rendellenes működés és vagy baleset, például tűz esetén fennállhatnak.

(4) Az (1) bekezdésben említett értékelést követően a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, hogy a szóban forgó veszélyes anyagot kizárják ezen irányelv hatálya alól.

5. cikk

Az üzemeltető általános kötelezettségei

(1) A tagállamok kötelezik az üzemeltetőket minden olyan intézkedés megtételére, amely szükséges a súlyos balesetek megakadályozásához és e balesetek emberi egészségre és környezetre gyakorolt következményeinek korlátozásához.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a 6. cikkben említett illetékes hatóság – különösen a 20. cikkben előírt hatósági ellenőrzések alkalmával – az üzemeltetőtől bármikor megkövetelheti annak bizonyítását, hogy az ebben az irányelvben foglalt valamennyi szükséges intézkedést megtette.

6. cikk

Illetékes hatóság

(1) Az üzemeltetők felelőségének sérelme nélkül a tagállamok az ezen irányelvben előírt feladatok ellátására létrehozhatnak vagy kijelölnek egy vagy több illetékes hatóságot, továbbá – ha szükséges – létrehozhatják vagy kijelölhetik azokat a testületeket, amelyek műszaki kérdésekben ezen illetékes hatóságnak segítséget nyújtanak. Azok a tagállamok, amelyek egynél több illetékes hatóságot hoznak létre vagy jelölnek ki, biztosítják az illetékes hatóságok feladatainak teljesítésére vonatkozó eljárások teljes összehangolását.

(2) Az illetékes hatóságok és a Bizottság együttműködnek az ezen irányelv végrehajtását támogató tevékenységekben, adott esetben bevonva az érdekelt feleket.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok ezen irányelv alkalmazásában elfogadják az üzemeltetők által az egyéb vonatkozó uniós szabályozásnak megfelelően szolgáltatott olyan információkat, amelyek megfelelnek ezen irányelv bármely követelményének. Ilyen esetekben az illetékes hatóságok biztosítják az ezen irányelvben foglalt követelmények teljesítését.

7. cikk

Bejelentés

(1) A tagállamok megkövetelik az üzemeltetőtől, hogy az illetékes hatóságnak bejelentést tegyen az alábbi információkról:

a) az üzemeltető neve és/vagy cégneve, valamint az érintett üzem teljes címe;

b) az üzemeltető székhelye a teljes cím megadásával;

c) az üzemért felelős személy neve és beosztása, ha különbözik az a) pontban megjelölt személytől;

- d) a kérdéses vagy valószínűleg jelen levő veszélyes anyag és anyagsoport azonosításához elegendő információk;
- e) az érintett veszélyes anyag vagy anyagok mennyisége és fizikai formája;
- f) a létesítmény vagy tárolóhely tevékenysége vagy javasolt tevékenysége;
- g) az üzem közvetlen környezete, azon tényezők, amelyek valószínűleg súlyos balesetet okozhatnak vagy a súlyos baleset következményeit súlyosbíthatják, ideértve – amennyiben rendelkezésre állnak – azon szomszédos üzemek adatait, az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó azon helyszínek adatait, valamint azon területeket és fejlesztéseket, amelyek kiválthatják vagy fokozhatják a súlyos baleset és a dominóhatás kockázatát vagy következményeit.

(2) A bejelentéseket vagy ezek naprakésszé tételét illetékes a következő határidőkön belül kell megtenni az illetékes hatóság felé:

- a) új üzemek esetében az építés megkezdése vagy az üzembe állítás előtt ésszerű időn belül, vagy a veszélyes anyagok jegyzékében változást eredményező módosítások előtt;
- b) minden egyéb esetben az attól az időponttól számított egy éven belül, amelytől kezdve ez az irányelv az adott üzemre alkalmazandó.
- (3) Az (1) és (2) bekezdés nem alkalmazandó, ha az üzemeltető a nemzeti jogszabályok előírásainak megfelelően 2015. június 1-je előtt már bejelentést tett az illetékes hatóságnak, a bejelentésben foglalt információk megfelelnek az (1) bekezdésnek, és azóta nem változtak meg.

(4) Az üzemeltető előzetesen tájékoztatja az illetékes hatóságot a következő körülményekről:

- a) ha a jelen levő veszélyes anyag mennyisége az üzemeltető által az (1) bekezdés értelmében küldött bejelentésben megadotthoz képest jelentősen megnőtt vagy csökkent, vagy az ott megadott jellegében vagy fizikai megjelenési formájában jelentős változás következett be, valamint ha az anyag felhasználási folyamatában jelentős változás állt be;
- b) az üzem vagy létesítmény olyan módosításáról, amelynek jelentős következménye lehet a súlyos balesetek veszélyére;
- c) az üzem végleges bezárásáról vagy annak leállításáról; vagy
- d) az (1) bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett információ megváltozásáról.

8. cikk

Terv a súlyos balesetek megelőzése érdekében

(1) A tagállamok megkövetelik az üzemeltetőtől egy olyan dokumentum írásban történő elkészítését, amely rögzíti az üzemeltetőnek a súlyos balesetek megelőzésére vonatkozó tervét (major-accident prevention policy, MAPP), továbbá megkövetelik e dokumentum megfelelő módon történő végrehajtásának biztosítását. A MAPP-ot úgy kell kialakítani, hogy az biztosítsa az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmét. A MAPP-nak arányosnak kell lennie a súlyos balesetek veszélyeivel. Tartalmaznia kell az üzemeltető általános céljait és cselekvési elveit és a vezetés szerepét és felelősségét, valamint a súlyos balesetek veszélyei kezelésének folyamatos fejlesztése iránti elkötelezettséget és a jelenlegi magas szintű védelem biztosítását.

(2) A MAPP-ot a következő határidőn belül el kell készíteni, és – amennyiben a nemzeti jog előírja – meg kell küldeni az illetékes hatóságnak

- a) új üzemek esetében az építés megkezdése vagy az üzembe állítás előtt ésszerű időn belül, vagy a veszélyes anyagok jegyzékében változást eredményező módosítások előtt;
- b) minden egyéb esetben az attól az időponttól számított egy éven belül, amelytől kezdve ez az irányelv az adott üzemre alkalmazandó.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem alkalmazandó, ha az üzemeltető a MAPP-ot 2015. június 1-je előtt már elkészítette és – amennyiben azt a nemzeti jog előírja – megküldte az illetékes hatóságnak, a MAPP-ban foglalt információk megfelelnek az (1) bekezdésnek, és azóta nem változtak meg.

(4) A (1) bekezdés sérelme nélkül az üzemeltető rendszeresen, de legalább ötvenként felülvizsgálja és szükség esetén naprakésszé teszi a MAPP-ot. Amennyiben a nemzeti jog ezt előírja, a naprakésszé tett MAPP-ot késedelem nélkül meg kell küldeni az illetékes hatóságnak.

(5) A MAPP-ot a III. melléklettel összhangban a súlyos baleset veszélyeivel és az üzem szervezetének vagy tevékenységének összetettségével arányban álló megfelelő eszközök, struktúrák és biztonsági irányítási rendszer révén kell végrehajtani. Az alsó küszöbértékű üzemek esetében – figyelembe véve a III. mellékletben meghatározott elveket – a MAPP végrehajtására vonatkozó kötelezettséget a súlyos balesetek veszélyeivel arányban álló más megfelelő eszközök, struktúrák és irányítási rendszerek révén is teljesíteni lehet.

9. cikk

Dominóhatások

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság az üzemeltetőktől a 7. és a 10. cikkel összhangban kapott információkat felhasználva, vagy az illetékes hatóságtól érkező, további információk iránti kérést követően, vagy a 20. cikk szerinti hatósági ellenőrzések útján azonosítja azokat az alsó, illetőleg felső küszöbértékű üzemeket vagy üzemcsoportokat, amelyek esetében a súlyos baleset bekövetkezésének kockázata vagy következményei a kérdéses üzemek földrajzi elhelyezkedésére és egymáshoz való közelségére, valamint a bennük jelen levő veszélyes anyagokra való tekintettel nagyobb lehet.

(2) Ha az illetékes hatóság további információval rendelkezik a 7. cikk (1) bekezdése g) pontjának megfelelően az üzemeltető által megküldötteken felül, ezt az információt az érintett üzemeltető rendelkezésére bocsátja, amennyiben az e cikk alkalmazásához szükséges.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés alapján azonosított üzemek üzemeltetői:

- a) a vonatkozó információikat kicserélik egymással annak érdekében, hogy adott esetben MAPP-jukban, biztonsági irányítási rendszereikben, biztonsági jelentéseikben és belső védelmi terveikben teljes körűen figyelembe tudják venni a súlyos balesetek veszélyeinek jellegét és mértékét;
- b) együttműködjenek a nyilvánosság és az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó szomszédos üzemek tájékoztatásában és a külső védelmi tervek elkészítéséért felelős hatóság tájékoztatásában.

10. cikk

Biztonsági jelentés

(1) A tagállamok megkövetelik a felső küszöbértékű üzem üzemeltetőjétől, hogy biztonsági jelentést készítsen:

- a) annak bizonyítása érdekében, hogy a III. mellékletben előírt információknak megfelelően kidolgozta a MAPP-ot és az annak végrehajtását szolgáló biztonsági irányítási rendszert;
- b) annak bizonyítása érdekében, hogy azonosította a súlyos balesetek veszélyét és a súlyos balesetek lehetséges forgatókönyveit, és megtette az ilyen balesetek megelőzéséhez és az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt hatások következményeinek csökkentéséhez szükséges intézkedéseket;
- c) annak bizonyítása érdekében, hogy az üzemben belül a súlyos baleset veszélyével összefüggő minden létesítmény, tárolóhely, berendezés és az üzemeltetéssel kapcsolatos infrastruktúra tervezése, építése, üzemeltetése és karbantartása során kellő biztonságot és megbízhatóságot vett figyelembe;
- d) annak bizonyítása érdekében, hogy elkészítette a belső védelmi terveket, továbbá annak érdekében, hogy információkat biztosítson a külső védelmi terv elkészítéséhez;
- e) annak érdekében, hogy elegendő információkat biztosítson az illetékes hatóságnak a meglévő üzemek környezetében tervezett új tevékenységek és fejlesztések helyszínével kapcsolatos döntések meghozatalához.

(2) A biztonsági jelentésnek legalább a II. mellékletben felsorolt adatokat és információkat kell tartalmaznia. A biztonsági jelentésnek meg kell neveznie a jelentés kidolgozásában részt vevő érintett szervezeteket.

(3) A biztonsági jelentést a következő határidőkön belül meg kell küldeni az illetékes hatóságnak:

- a) új üzemek esetében az építés megkezdése vagy az üzembe állítás előtt ésszerű időn belül, vagy a veszélyes anyagok jegyzékében változást eredményező módosítások előtt;
- b) meglévő, felső küszöbértékű üzemek esetében 2016. június 1-je előtt;
- c) egyéb üzemek esetében az attól az időponttól számított két éven belül, amelytől kezdve ez az irányelv az adott üzemre alkalmazandó.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés nem alkalmazandó, ha az üzemeltető a biztonsági jelentést a nemzeti jogi előírásoknak megfelelően 2015. június 1-jéig megküldte az illetékes hatóságnak, az abban foglalt információk megfelelnek az (1) és (2) bekezdésnek, és azóta nem változtak meg. Az (1) és (2) bekezdésnek való megfelelés érdekében az üzemeltető az illetékes hatóság által elfogadott formában a (3) bekezdésben megállapított határidőkön belül megküldi a biztonsági jelentés esetleges megváltozott részeit.

(5) A 11. cikk sérelme nélkül az üzemeltető rendszeresen felülvizsgálja és szükség esetén legalább ötvenként naprakésszé teszi a biztonsági jelentést.

Az üzemeltető az üzemében bekövetkező súlyos baleset követően, valamint az üzemeltető kezdeményezésére bármikor vagy az illetékes hatóság kérésére szintén bármikor felülvizsgálja és szükség esetén naprakésszé teszi a biztonsági jelentést, amikor ezt új körülmények vagy a biztonsági kérdésekre vonatkozó új műszaki ismeretek ismertté válása, ideértve a balesetek vagy, amennyire ez lehetséges, a balesetveszélyes helyzetek elemzéséből eredő ismeretek ismertté válását is, valamint a kockázatbecslésre vonatkozó ismeretek fejlődése indokolja.

A naprakész biztonsági jelentést vagy annak naprakésszé tett részeit késedelem nélkül meg kell küldeni az illetékes hatóságnak.

(6) Mielőtt az üzemeltető megkezdene az építést vagy az üzemeltetést, továbbá az e cikk (3) bekezdése b) és c) pontjában és az (5) bekezdésében meghatározott esetekben az illetékes hatóság a jelentés átvételét követően ésszerű időn belül közli az üzemeltetővel a biztonsági jelentés vizsgálatából levont következtetéseit, és adott esetben a 19. cikkel összhangban megtiltja az érintett üzem üzembe helyezését vagy további üzemeltetését.

11. cikk

Létesítmény, üzem vagy tárolóhely módosítása

A létesítmény, üzem, tárolóhely, folyamat vagy a veszélyes anyagok jellege vagy fizikai formája vagy mennyisége tekintetében végzett azon módosítások esetén, amelyeknek jelentős következménye lehet a súlyos balesetek veszélyére, vagy azt eredményezhetik, hogy egy alsó küszöbértékű üzem felső küszöbértékű üzemmé válik, vagy fordítva, a tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltető felülvizsgálja, és, ahol szükséges, naprakésszé teszi a bejelentést, a MAPP-ot, a biztonsági irányítási rendszert és a biztonsági jelentést, és még a módosítás végrehajtása előtt tájékoztatja az illetékes hatóságot e naprakésszé tétel részleteiről.

12. cikk

Védelmi tervek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy minden felső küszöbértékű üzemre vonatkozóan:

- a) az üzemeltető belső védelmi tervet készít az üzemben belül végrehajtandó intézkedésekről;
- b) az üzemeltető ellátja az illetékes hatóságot a külső védelmi tervek elkészítéséhez szükséges információkkal;
- c) a tagállamok által e célra kijelölt hatóságok a szükséges információknak a b) pont alapján az üzemeltetőtől való beérkezése után két éven belül külső védelmi tervet készítenek az üzemben kívül végrehajtandó intézkedésekről.

(2) Az üzemeltetők az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott kötelezettségeiknek a következő határidőn belül tesznek eleget:

- a) új üzemek esetében az üzembe állítás előtt vagy a veszélyes anyagok jegyzékében változást eredményező módosítások előtt ésszerű időn belül;
- b) meglévő felső küszöbértékű üzemek esetében 2016. június 1-jéig, kivéve abban az esetben, ha a nemzeti jogi előírásoknak megfelelően az említett időpontot megelőzően elkészített belső védelmi terv és az abban foglalt információk, valamint az (1) bekezdés b) pontjában említett információk megfelelnek e cikknek, és azóta nem változtak meg;
- c) egyéb üzemek esetében az attól az időponttól számított két éven belül, amikortól fogva ezen irányelv az adott üzemre alkalmazandó.

(3) A védelmi tervek kidolgozásának céljai a következők:

- a) a rendkívüli események behatárolása és kezelése a hatások lehető legkisebbre való csökkentése és az általuk az emberi egészségben, a környezetben és a javakban okozott károk korlátozása érdekében;
- b) az emberi egészségnek és a környezetnek a súlyos balesetek hatásaival szembeni megvédéséhez szükséges intézkedések végrehajtása;
- c) a szükséges információknak a nyilvánosság, valamint és az érintett területen működő szolgáltatók és hatóságok rendelkezésére bocsátása;
- d) a környezet helyreállításának és megtisztításának biztosítása a súlyos balesetet követően.

A védelmi tervnek a IV. mellékletben előírt információkat kell tartalmaznia.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelvben előírt belső védelmi tervek kidolgozása az üzemben dolgozó személyzettel konzultálva történjen, ideértve a hosszú távú alvállalkozói szerződés alapján foglalkoztatott érintett személyzetet is.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a külső védelmi tervek kidolgozása és lényeges módosítása során az érintett nyilvánosság idejekorán lehetőséget kapjon véleményének kinyilvánítására.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetők, illetőleg a kijelölt hatóságok megfelelő időközönként, de legfeljebb háromévente felülvizsgálják, kipróbálják, és – amennyiben szükséges – naprakésszé tegyék a belső és a külső védelmi terveket. A felülvizsgálat során figyelembe kell venni az érintett üzemben és a veszélyhelyzeti szolgáltatókon belül bekövetkezett változásokat, valamint az új műszaki ismereteket és a súlyos balesetekre való reagálásra vonatkozó ismereteket.

A külső védelmi tervek tekintetében a tagállamok figyelembe veszik, hogy súlyos veszélyhelyzetek esetén elő kell segíteni a polgári védelmi segítségnyújtás során folytatott fokozott együttműködést.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy súlyos balesetek, valamint olyan szabályozatlan események bekövetkezésekor, amelyekről természetüknél fogva ésszerűen feltehető, hogy súlyos balesetet eredményezhetnek, az üzemeltető, valamint – ha szükséges – az e célra kijelölt illetékes hatóság késedelem nélkül végrehajtja a védelmi terveket.

(8) Az illetékes hatóság a biztonsági jelentésben szereplő információk figyelembevételével úgy dönthet – ismertette döntésének okait –, hogy a külső védelmi terv elkészítésére vonatkozóan az (1) bekezdésben előírt követelményt nem alkalmazza.

13. cikk

A területfelhasználás tervezése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a területfelhasználásra vonatkozó és a más kapcsolódó politikájuk figyelembe veszi a súlyos balesetek megelőzésére és az emberi egészséget és a környezetet érintő következményeinek korlátozására vonatkozó célkitűzéseket. A tagállamok ezen célkitűzéseket a következők ellenőrzése révén igyekeznek elérni:

- a) az új üzemek telepítése;
- b) üzemeknek a 11. cikk hatálya alá tartozó módosítása;
- c) azon új fejlesztések, így különösen a közlekedési útvonalakkal, a nyilvános helyekkel és üzemek szomszédságában található lakóterületekkel kapcsolatos fejlesztések, amelyek esetében a fejlesztés helye vagy módja növelheti a súlyos baleset kockázatát vagy következményeit, illetve ezek okozója lehet.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a területfelhasználásra vonatkozó és a más kapcsolódó politikájuk meghatározásakor és végrehajtásakor figyelembe veszik azt az igényt, hogy hosszú távon:

- a) megfelelő biztonsági távolságot tartsanak az irányelv hatálya alá tartozó üzemek és a lakóterületek, a középületek, a közterületek és a pihenővezeték, valamint amennyire lehetséges, a fő közlekedési útvonalak között;
- b) megfelelő biztonsági távolságok vagy egyéb releváns intézkedések alkalmazásával adott esetben megvédjék az üzemek szomszédságában található, természetvédelmi szempontból különösen érzékeny vagy értékes területeket;
- c) a meglévő üzemek esetében az emberi egészséget és a környezetet érintő kockázatok növekedésének megelőzése érdekében az 5. cikknek megfelelően további műszaki intézkedéseket hozzanak.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen irányú döntésekért felelős minden illetékes és tervezési hatóság megfelelő konzultációs eljárásokat hoz létre az (1) bekezdés alapján meghatározott politika végrehajtásának elősegítésére. Ezeknek az eljárásoknak biztosítaniuk kell, hogy az üzemeltetők elegendő információt nyújtsanak az üzemről eredő kockázatokról, valamint hogy a döntések meghozatalakor – eseti alapon vagy általánosan – hozzáférhető legyen az e kockázatokra vonatkozó műszaki vélemény.

A tagállamok biztosítják, hogy az alsó küszöbértékű üzemek üzemeltetői az illetékes hatóság kérésére területfelhasználás-tervezési célból elegendő információt biztosítsanak az üzemről eredő kockázatokról.

(4) Az e cikk (1), (2) és (3) bekezdésében foglalt követelményeket az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt

hatásainak vizsgálatáról szóló, 2011. december 13-i 2011/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾, a bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2001. június 27-i 2001/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾, valamint az egyéb releváns uniós jogszabályok rendelkezéseinek sérelme nélkül kell alkalmazni. Amennyiben lehetséges és indokolt, a tagállamok e cikk és az említett irányelvek követelményeinek teljesítése érdekében olyan összehangolt vagy közös eljárásokat követnek, amelyek biztosítják különösen az értékelések és a konzultációk egyesítését. Amennyiben lehetséges és indokolt, a tagállamok e cikk és az említett jogszabályok követelményeinek teljesítése érdekében olyan összehangolt vagy közös eljárásokat írhatnak elő, amelyek biztosítják különösen az értékelések és a konzultációk egyesítését.

14. cikk

A nyilvánosság tájékoztatása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az V. mellékletben felsorolt információk a nyilvánosság számára állandóan elérhetőek legyenek, ideértve az elektronikus módon való elérhetőséget is. Az információkat naprakészen tartják, szükség esetén, többek között a 11. cikk hatálya alá tartozó módosítások esetén.

(2) A felső küszöbértékű üzemek esetében a tagállamok biztosítják, hogy:

- a) minden olyan személy, akit egy súlyos baleset valószínűleg érinthet, rendszeresen és a legmegfelelőbb formában, kérés nélkül világos és érthető tájékoztatást kapjon a biztonsági intézkedésekről és a súlyos baleset esetén követendő magatartásról;
- b) a 22. cikk (3) bekezdésének megfelelően a biztonsági jelentés kérésre hozzáférhető legyen a nyilvánosság számára; amennyiben a 22. cikk (3) bekezdése alkalmazandó, a módosított jelentést hozzáférhetővé kell tenni, például nem műszaki jellegű összefoglaló formájában, amely tartalmazza legalább a súlyos balesetek veszélyeire vonatkozó általános információkat, valamint egy súlyos baleset esetén az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt lehetséges hatásokat;
- c) a 22. cikk (3) bekezdésének megfelelően a veszélyes anyagok jegyzéke kérésre hozzáférhető legyen a nyilvánosság számára.

Az e bekezdés első albekezdésének a) pontja alapján szolgáltatandó információknak legalább az V. mellékletben felsorolt adatokra kell kiterjedniük. Ezeket az információkat el kell juttatni továbbá minden középület és közterület, köztük az iskolák és a kórházak részére, és – a 9. cikk hatálya alá tartozó üzemek esetében – minden szomszédos üzem részére is. A tagállamok biztosítják az információk legalább ötévente történő szolgáltatását, és időszakonkénti felülvizsgálatát és szükség esetén naprakészé tételét, többek között a 11. cikk hatálya alá tartozó módosítások esetén.

(3) A tagállamok a felső küszöbértékű üzemekből eredő, határokon áterjedő hatású súlyos balesetek lehetőségéről kötelesek elegendő információt biztosítani a feltehetően érintett

⁽¹⁾ HL L 26., 2012.1.28., 1. o.

⁽²⁾ HL L 197., 2001.7.21., 30. o.

tagállamok részére úgy, hogy a feltehetően érintett tagállamok a 12. és a 13. cikk, valamint e cikk megfelelő rendelkezései alapján szükség esetén eljárhassanak.

(4) Ahol az érintett tagállam úgy döntött, hogy egy üzem, amely egy másik tagállam területe közelében található, nem okozhat súlyos balesetveszélyt a határain túl a 12. cikk (8) bekezdésének alkalmazása értelmében, és ezért nincs szükség arra, hogy a 12. cikk (1) bekezdése szerinti külső védelmi tervet készítsen, indokolással ellátott döntéséről tájékoztatnia kell a másik tagállamot.

15. cikk

Nyilvános konzultáció és részvétel a döntéshozatalban

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvánosság idejekorán lehetőséget kapjon véleményének kinyilvánítására az alábbiakkal kapcsolatos konkrét, egyedi projekteket illetően:

- a) új üzemek tervezése a 13. cikk értelmében;
- b) üzemeknek a 11. cikk hatálya alá tartozó, jelentős módosítása, ha a módosításnak meg kell felelnie a 13. cikkben előírt követelményeknek;
- c) az üzemek körüli fejlesztések, ha az elhelyezés vagy a fejlesztés a 13. cikk értelmében növelheti a súlyos baleset kockázatát vagy következményeit.

(2) Az (1) bekezdésben említett, konkrét egyedi projekteket illetően a nyilvánosságot közlemények vagy más alkalmas eszközök, így, ha rendelkezésre áll, az elektronikus média útján a döntéshozatali eljárás korai szakaszában, de legkésőbb amint az információ ésszerű módon rendelkezésre bocsátható, tájékoztatni kell:

- a) az egyedi projekt tárgyáról;
- b) ha alkalmazandó, arról, ha egy projekt nemzeti vagy országhatáron áterjedő hatásokra vonatkozó környezeti hatásvizsgálathoz, illetve a 14. cikk (3) bekezdésével összhangban tagállamok közötti konzultációkhoz van kötve;
- c) annak az illetékes hatóságnak a kapcsolattartási adatairól, amely felelős a döntéshozatalért, amelytől a releváns információk beszerezhetők, valamint amelyhez észrevételek és kérdések intézhetők, továbbá az észrevételek vagy kérdések továbbítására vonatkozó határidők részleteiről;
- d) a lehetséges döntések jellegéről vagy, amennyiben készült ilyen, a határozattervezetről;
- e) a releváns információk rendelkezésre bocsátása idejéről és helyéről vagy módjáról;
- f) az e cikk (7) bekezdése értelmében a nyilvánosság részvételére és a nyilvános konzultációra vonatkozó intézkedések részleteiről.

(3) Az (1) bekezdésben említett, konkrét egyedi projekteket illetően a tagállamok biztosítják, hogy megfelelő időkereteken belül az érintett nyilvánosság hozzáférhessen:

- a) a nemzeti jogszabályokkal összhangban azokhoz a legfontosabb jelentésekhez és tanácsokhoz, amelyek az érintett nyilvánosságnak a (2) bekezdés szerinti tájékoztatásakor az illetékes hatóságnál fellelhetők;
- b) a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezéseivel összhangban az e cikk (2) bekezdésében meghatározott információktól eltérő azon információkhoz, amelyek a szóban forgó döntés szempontjából lényegesek, és amelyek csak az érintett nyilvánosságnak az említett bekezdéssel összhangban történő tájékoztatása után válnak hozzáférhetővé.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az érintett nyilvánosság az (1) bekezdésben említett, konkrét egyedi projekteket kapcsolatos döntéshozatal előtt jogosult legyen észrevételeit és véleményét eljuttatni az illetékes hatóságnak, és hogy az (1) bekezdés értelmében folytatott konzultációk eredményeit a határozat meghozatalakor kellő mértékben figyelembe vegyék.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a vonatkozó döntések meghozatalakor az illetékes hatóság a nyilvánosság számára elérhetővé teszi:

- a) a döntés tartalmát és az alapjául szolgáló indokokat, az esetleges későbbi kiigazításokkal együtt;
- b) a döntés meghozatala előtt tartott konzultációk eredményeit, illetve az eredmények döntésben való figyelembevételének módjára vonatkozó magyarázatot.

(6) Ha az (1) bekezdés a) vagy c) pontjában említett kérdésekkel kapcsolatban általános tervek vagy programok kialakítása van folyamatban, a tagállamok biztosítják, hogy a nyilvánosság idejekorán és ténylegesen lehetőséget kapjon ezek elkészítésében és módosításában vagy felülvizsgálatában, a környezettel kapcsolatos egyes tervek és programok kidolgozása tekintetében a nyilvánosság részvételéről szóló, 2003. május 26-i 2003/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárásokat alkalmazva.

A tagállamok meghatározzák az e bekezdés alkalmazásában részvételre jogosult nyilvánosságot, beleértve a nemzeti jog alapján előírt követelményeknek megfelelő, releváns nem kormányzati szervezeteket, például a környezetvédelmet előmozdító szervezeteket.

⁽¹⁾ HL L 41., 2003.2.14., 26. o.

⁽²⁾ HL L 156., 2003.6.25., 17. o.

Ez a bekezdés nem alkalmazandó azokra a tervekre és programokra, amelyek tekintetében nyilvános részvételi eljárásra kerül sor a 2001/42/EK irányelv alapján.

(7) A nyilvánosság tájékoztatására és az érintett nyilvánossággal folytatott konzultációra vonatkozó részletes intézkedéseket a tagállamok határozzák meg.

A különböző szakaszokra olyan ésszerű időkereteket kell előírni, amelyek elegendő időt biztosítanak a nyilvánosság tájékoztatására, valamint az érintett nyilvánosság felkészülésére és a környezettel kapcsolatos döntéshozatalban e cikk rendelkezéseinek megfelelően történő hatékony részvételére.

16. cikk

Az üzemeltető által súlyos balesetet követően szolgáltatandó információk és meghozandó intézkedések

A tagállamok biztosítják azt, hogy egy súlyos balesetet követően az üzemeltető a legmegfelelőbb módon:

- a) tájékoztatja az illetékes hatóságot;
- b) amint a kérdéses információk rendelkezésre állnak, tájékoztatja az illetékes hatóságot:
 - i. a baleset körülményeiről;
 - ii. az érintett veszélyes anyagokról;
 - iii. a baleset emberi egészségre, környezetre és tulajdonra gyakorolt hatásainak értékeléséhez rendelkezésre álló adatokról;
 - iv. a veszélyhelyzeti intézkedésekről;
- c) tájékoztatja az illetékes hatóságot a következőket célzó lépésekre vonatkozó terveiről:
 - i. a baleset középtávú és hosszú távú hatásainak mérséklése;
 - ii. a hasonló baleset megismétlődésének megakadályozása;
- d) naprakésszé teszi a szolgáltatott információkat, ha a további kivizsgálás újabb olyan tényeket tár fel, amelyek megváltoztatják ezeknek az információknak a tartalmát vagy a levont következtetéseket.

17. cikk

Az illetékes hatóság által súlyos balesetet követően meghozandó intézkedések

A tagállamok súlyos balesetet követően megkövetelik az illetékes hatóságtól, hogy:

- a) biztosítsa minden szükségesnek bizonyuló azonnali, közép-távú és hosszú távú intézkedés megtételét;

b) hatósági ellenőrzések vagy kivizsgálás útján vagy más megfelelő módon összegyűjtse a baleset műszaki, szervezeti és irányítási szempontjainak teljes elemzéséhez szükséges adatokat;

c) megfelelő lépéseket tegyen annak biztosítására, hogy az üzemeltető megtegye a szükséges helyreállítási intézkedéseket;

d) ajánlásokat tegyen a jövőbeni megelőző intézkedésekre; és

e) tájékoztassa a valószínűleg érintett személyeket bekövetkezett balesetről és adott esetben a következmények mérséklésére tett intézkedésekről.

18. cikk

A tagállamok által a súlyos balesetet követően szolgáltatandó információk

(1) A súlyos balesetek megelőzése és hatásainak mérséklése céljából a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot azokról a területükön bekövetkezett súlyos balesetekről, amelyek megfelelnek a VI. melléklet feltételeinek. Ennek keretében megadják:

- a) a tagállam, valamint a jelentésért felelős hatóság nevét és címét;
- b) a baleset dátumát, időpontját és helyét, beleértve az üzemeltető teljes nevét és az érintett üzem címét is;
- c) a baleset körülményeinek rövid leírását, beleértve az érintett veszélyes anyagokat és az emberi egészségre és környezetre gyakorolt azonnali hatásokat is;
- d) a megtett veszélyhelyzeti intézkedések és a baleset megismétlődésének megelőzéséhez szükséges azonnali óvintézkedések rövid leírását;
- e) elemzésük eredményeit és ajánlásait.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett információt – amint az gyakorlati szempontból lehetséges, de legkésőbb a baleset időpontját követő egy éven belül – közölni kell, a 21. cikk (4) bekezdésében előírt adatbázis útján. Amennyiben e határidőn belül az (1) bekezdés e) pontja szerint csak előzetes információ adható az adatbázisba történő felvétel céljára, az információt naprakésszé kell tenni, amint további elemzések eredményei és ajánlások állnak rendelkezésre.

Az (1) bekezdés e) pontjában előírt információk tagállamok általi jelentése bírósági eljárások lefolytatásának lehetővé tételében elhalasztható olyan esetekben, amikor a jelentés továbbítása a bírósági eljárást befolyásolhatja.

(3) Az (1) bekezdésben előírt, a tagállamok által nyújtandó információszolgáltatáshoz végrehajtási jogi aktusok formájában jelentéstételi űrlapot kell létrehozni. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 27. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(4) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot minden olyan testület nevééről és címéről, amelyek lényeges információval rendelkezhetnek a súlyos balesetekről, és amelyek képesek tanácsot adni más tagállamok azon illetékes hatóságai számára, amelyeknek ilyen balesetek esetén be kell avatkozniuk.

19. cikk

Az üzemeltetés megtiltása

(1) A tagállamok megtiltják azon üzem, létesítmény, tárolóhely vagy ezek bármely részének üzemeltetését vagy üzembe helyezését, amelynek esetében az üzemeltető által a súlyos balesetek megelőzése és mérséklése érdekében tett intézkedések súlyosan hiányosak. E célból a tagállamok, többek között figyelembe veszik a hatósági ellenőrzési jelentésben meghatározott, szükséges intézkedések megtételének súlyos elmulasztását.

A tagállamok megtilthatják bármely üzem, létesítmény, tárolóhely vagy ezek bármely részének üzemeltetését vagy üzembe helyezését, ha az üzemeltető a meghatározott határidőn belül nem teljesítette az ezen irányelvben előírt bejelentési, jelentéstételi vagy más információszolgáltatási kötelezettségét.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetők a nemzeti jogszabályok és eljárások által meghatározott megfelelő testület előtt az illetékes hatóságnak az (1) bekezdés alapján meghozott tiltó határozata ellen jogorvoslattal élhessenek.

20. cikk

Hatósági ellenőrzés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok létrehozzák a hatósági ellenőrzések rendszerét.

(2) A hatósági ellenőrzéseknek meg kell felelniük az érintett üzem típusának. Nem tehetők függővé a biztonsági jelentés vagy bármely egyéb jelentés beérkezésétől. Megfelelőnek kell lenniük az üzemben alkalmazott műszaki, szervezeti és irányítási rendszerek tervezett és szisztematikus vizsgálatára úgy, hogy biztosítsák különösen azt, hogy:

- az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy az üzem különféle tevékenységeivel kapcsolatban a súlyos balesetek megelőzése érdekében megfelelő intézkedéseket tett;
- az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy megfelelő eszközöket biztosított a súlyos balesetek következményeinek mérséklésére mind a helyszínen, mind azon kívül;
- a biztonsági jelentésben vagy más benyújtott jelentésben foglalt adatok és információk megfelelnek az üzemi körülményeknek;

d) a 14. cikk értelmében megtörtént a nyilvánosság tájékoztatása.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy valamennyi üzem hatósági ellenőrzésére vonatkozzék nemzeti, regionális vagy helyi szintű terv, és biztosítják e tervek rendszeres felülvizsgálatát és szükség szerinti naprakésszé tételét.

A hatósági ellenőrzésekre vonatkozó terveknek tartalmazniuk kell:

- a releváns biztonsági kérdések általános értékelését;
- a hatósági ellenőrzésekre vonatkozó terv hatálya alá tartozó földrajzi terület megjelölését;
- a terv hatálya alá tartozó üzemek jegyzékét;
- a 9. cikk értelmében dominóhatás kiváltására alkalmas üzemcsoportok felsorolását;
- azon üzemek felsorolását, amelyekben bizonyos külső kockázatok vagy veszélyforrások fokozhatják a súlyos baleset kockázatát vagy következményeit;
- a rutinjellegű hatósági ellenőrzésekre vonatkozó eljárásokat, ideértve az ezen hatósági ellenőrzések (4) bekezdés szerinti programjait is;
- a nem rutinjellegű hatósági ellenőrzések vonatkozó eljárásokat a (6) bekezdés szerint;
- a hatósági ellenőrzések végző különböző hatóságok közötti együttműködésre vonatkozó rendelkezéseket.

(4) A hatósági ellenőrzésekre vonatkozóan a (3) bekezdésben előírt tervek alapján az illetékes hatóság minden üzem vonatkozásában rendszeresen elkészíti a rutinjellegű hatósági ellenőrzések programját, amelyben megadja különösen a különböző típusú üzemek esetében végzett helyszíni szemlék gyakoriságát.

A két, egymást követő helyszíni szemle közötti időszak nem haladhatja meg felső küszöbértékű üzemek esetében az egy, alsó küszöbértékű üzemek esetében a három évet, kivéve, ha az illetékes hatóság az érintett üzemet érintő súlyos balesetek veszélyének szisztematikus értékelése alapján külön hatósági ellenőrzési programot dolgoz ki.

(5) Az érintett üzemek veszélyeire vonatkozó szisztematikus értékelésének legalább a következő kritériumokon kell alapulnia:

- az érintett üzemek emberi egészségre és környezetre gyakorolt lehetséges hatásai;

b) az ezen irányelvben foglalt feltételek teljesítésére vonatkozó korábbi adatok.

Adott esetben a más uniós jogi aktusok alapján elvégzett hatósági ellenőrzések vonatkozó megállapításait is figyelembe kell venni.

(6) A nem rutinjellegű hatósági ellenőrzéseket a súlyos panaszok, a súlyos balesetek és balesetveszélyes helyzetek, a rendkívüli események és a rendelkezések be nem tartásának kivizsgálására késedelem nélkül végre kell hajtani.

(7) Az illetékes hatóság minden hatósági ellenőrzés után négy hónapon belül közli az üzemeltetővel a hatósági ellenőrzés következtetéseit és a szükségesként azonosított lépéseket. Az illetékes hatóság biztosítja, hogy a közlés kézhezvételét követően az üzemeltető ésszerű időn belül megteszi a közlésben szükségesként azonosított lépéseket.

(8) Ha a hatósági ellenőrzés az irányelv be nem tartásának súlyos esetét azonosította, hat hónapon belül utóellenőrzést kell tartani.

(9) A hatósági ellenőrzéseket, amennyiben lehetséges, össze kell hangolni és lehetőség szerint egyesíteni kell a más uniós jogi aktusok alapján végrehajtott ellenőrzésekkel.

(10) A tagállamok ösztönzik az illetékes hatóságokat arra, hogy kialakítsák a tapasztalatcsere és a tudásmélyítés mechanizmusait és eszközeit, és a lehetőségek szabta keretek között részt vegyenek az ilyen célú uniós szintű mechanizmusokban.

(11) A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetők minden szükséges segítséget megadnak az illetékes hatóságoknak ahhoz, hogy azok bármilyen hatósági ellenőrzést végre tudjanak hajtani, és valamennyi információt összegyűjthessék ahhoz, hogy az ezen irányelv céljai megvalósításához szükséges feladataikat el tudják látni, és különösen lehetővé teszik a hatóságok számára a súlyos baleset lehetőségének teljes felmérését, a valószínűség megnövekedése lehetőségének, illetve a súlyos balesetek súlyosbodása lehetőségének meghatározását, a külső védelmi terv elkészítését és az olyan anyagok figyelembevételét, amelyek fizikai megjelenési formájuk, különleges körülményeik vagy elhelyezésük miatt különleges figyelmet igényelhetnek.

21. cikk

Információs rendszer és információcsere

(1) A tagállamok és a Bizottság kölcsönösen tájékoztatják egymást a súlyos balesetek megelőzésével és következményeik mérséklésével kapcsolatban szerzett tapasztalatokról. Ennek a tájékoztatásnak különösen az irányelvben előírt intézkedések hatásosságára kell kitérnie.

(2) A tagállamok 2019. szeptember 30-ig és azt követően négyévente jelentést készítenek a Bizottság számára ezen irányelv végrehajtásáról.

(3) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó üzemek esetében a tagállamok legalább a következőkről tájékoztatják a Bizottságot:

- a) az üzemeltető nevééről vagy cégnevééről, valamint az érintett üzem teljes címéről;
- b) az üzem tevékenységéről vagy tevékenységeiről.

A Bizottság a tagállamok által szolgáltatott információkat tartalmazó adatbázist hoz létre és azt naprakész állapotban tartja. Az adatbázishoz a Bizottság által meghatalmazott személyek vagy a tagállamok illetékes hatóságok férhetnek hozzá.

(4) A Bizottság létrehoz és a tagállamok rendelkezésére bocsát egy adatbázist, amely elsősorban azoknak a súlyos baleseteknek a részletes adatait tartalmazza, amelyek a tagállamok területén előfordultak, a következő célokból:

- a) a 18. cikk (1) és (2) bekezdése értelmében a tagállamok által szolgáltatott információknak valamennyi illetékes hatósághoz való gyors továbbítása;
- b) a súlyos balesetek okaira és az azokból levonható tanulságokra vonatkozó elemzésnek az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátása;
- c) az illetékes hatóságok tájékoztatása a megelőző intézkedésekről;
- d) adatszolgáltatás azokról a szervezetekről, amelyek tanácsal vagy érdemi tájékoztatással szolgálhatnak a súlyos balesetek előfordulásáról, megelőzéséről és mérsékléséről.

(5) A Bizottság 2015. január 1-jéig végrehajtási jogi aktusokat fogad el, hogy meghatározza az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett, tagállamoktól kapott információk közlésének, valamint a (3) és (4) bekezdésben említett adatbázisoknak a formátumát. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 27. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(6) A (4) bekezdésben említett adatbázisoknak tartalmaznia kell legalább:

- a) a tagállamok által a 18. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban szolgáltatott információkat;
- b) elemzést a balesetek okairól;
- c) a balesetekből levont tanulságokat;
- d) az újabb előfordulás megakadályozásához szükséges megelőző intézkedéseket.

(7) A Bizottság az adatok nem bizalmas részét nyilvánosan hozzáférhetővé teszi.

22. cikk

Hozzáférés az információkhoz és azok bizalmas kezelése

(1) A tagállamok az átláthatóság érdekében kötelezik az illetékes hatóságot arra, hogy bármely természetes vagy jogi személy számára, aki ezt a 2003/4/EK irányelvvel összhangban kéri, tegye hozzáférhetővé az irányelv értelmében birtokában levő bármely információt.

(2) Az ezen irányelv, ezen belül a 14. cikk alapján előírt bármely információ közlését az illetékes hatóság a 2003/4/EK irányelv 4. cikkében meghatározott feltételek teljesülése esetén megtagadhatja vagy korlátozhatja.

(3) Az illetékes hatóság birtokában lévő, a 14. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontjában említett információk teljes körű közlését az illetékes hatóság – e cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül – megtagadhatja, ha az üzemeltető a 2003/4/EK irányelv 4. cikkében meghatározott okokból kérte, hogy az illetékes hatóság tartózkodjék a biztonsági jelentés vagy a veszélyes anyagok jegyzéke egyes részeinek másnak való átadásától.

Ugyanezen okokból az illetékes hatóság is dönthet úgy, hogy a jelentés vagy a jegyzék egyes részeit másnak nem adja át. Ilyen esetekben az üzemeltető az említett hatóság jóváhagyásával olyan módosított jelentést vagy jegyzéket nyújt be az illetékes hatóságnak, amely ezeket a részeket nem tartalmazza.

23. cikk

Az igazságszolgáltatáshoz való jog

A tagállamok biztosítják, hogy:

- a) az ezen irányelv 14. cikke (2) bekezdése b) vagy c) pontjának vagy 22. cikke (1) bekezdésének értelmében információt kérő bármely kérelmező a 2003/4/EK irányelv 6. cikkével összhangban kérheti az illetékes hatóság olyan cselekményeinek vagy mulasztásainak felülvizsgálatát, amelyek ilyen kérelemhez kapcsolódnak;
- b) saját jogrendszerük keretében az érintett nyilvánosság tagjai az ezen irányelv 15. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozó esetekben hozzáférnek a 2011/92/EU irányelv 11. cikke által létrehozott felülvizsgálati eljárásokhoz.

24. cikk

Iránymutatás

A Bizottság iránymutatást dolgozhat ki a biztonsági távolságról és a dominóhatásról.

25. cikk

A mellékletek módosításai

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 26. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a II–VI. melléklet műszaki fejlődéshez való hozzáigazítása érdekében. Az ilyen kiigazítások nem eredményezhetnek jelentős változásokat a tagállamok és az üzemeltetők ezen irányelvben meghatározott kötelezettségeire nézve.

26. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottság 25. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2012. augusztus 13-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb négy hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 25. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 25. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlament és a Tanács jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

27. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját a 96/82/EK irányelvvel létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

28. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókat. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok az említett rendelkezésekről 2015. június 1-jéig, az azokat érintő valamennyi későbbi módosításról pedig haladéktalanul értesítik a Bizottságot.

29. cikk

Jelentés és felülvizsgálat

(1) A Bizottság a tagállamok által a 18. cikkel és a 21. cikk (2) bekezdésével összhangban benyújtott információk, valamint a 21. cikk (3) és (4) bekezdése szerinti, adatbázisokban található információk alapján, továbbá a 4. cikk végrehajtását figyelembe véve 2020. szeptember 30-ig, és ezt követően négyévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv végrehajtásáról és hatékony működéséről, beleértve az Unión belül bekövetkezett súlyos balesetekre és az ezen irányelv végrehajtásával kapcsolatos lehetséges hatásukra vonatkozó információt. A Bizottság a fenti jelentések közül az elsőben értékelést szerepeltet arról, szükséges-e ezen irányelv hatályának módosítása. Az esetleges jelentést adott esetben jogalkotási javaslat kísérheti.

(2) A vonatkozó uniós jogszabályok értelmében a Bizottság megvizsgálhatja, hogy szükséges-e az üzemeltető súlyos balesetekkel kapcsolatos pénzügyi felelősségek kérdésével – köztük a biztosítással kapcsolatos kérdésekkel – foglalkozni.

30. cikk

A 96/82/EK irányelv módosítása

A 96/82/EK irányelvben az I. melléklet 1. részében a „Kőolajtermékek” címsor a „d) nehéz fűtőolajok” szövegrésszel egészül ki.

31. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2015. május 31-ig megfeleljenek.

Az első albekezdéstől eltérve a tagállamok azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 30. cikkének megfeleljenek, 2014. február 14-ig léptetik hatályba. Az említett rendelkezéseket 2014. február 15-től alkalmazzák.

A tagállamok e rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti jogok azon főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

32. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A 96/82/EK irányelv 2015. június 1-jén hatályát veszti.

(2) A hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásnak kell tekinteni, és a VII. mellékletben foglalt megfelelési táblázat szerint kell értelmezni.

33. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

34. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2012. július 4-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

A. D. MAVROYIANNIS

A MELLÉKLETEK JEGYZÉKE

- I. melléklet — Veszélyes anyagok
- II. melléklet — A 10. cikkben említett biztonsági jelentésben legalább figyelembe veendő adatok és információk
- III. melléklet — A 8. cikk (5) bekezdésében és a 10. cikkben említett, a biztonsági irányítási rendszerre és az üzem szervezetére vonatkozó információk a súlyos balesetek megelőzése érdekében
- IV. melléklet — A 12. cikkben említett védelmi tervekben feltüntetendő adatok és információk
- V. melléklet — A 14. cikk (1) bekezdése és a 14. cikk (2) bekezdésének a) pontja értelmében a nyilvánossággal közlendő információk
- VI. melléklet — A súlyos balesetek Bizottság felé való bejelentésének kritériumai a 18. cikk (1) bekezdése alapján
- VII. melléklet — Megfelelési táblázat
-

I. MELLÉKLET

VESZÉLYES ANYAGOK

Az e melléklet 1. részének 1. oszlopában felsorolt veszélyességi kategóriákba tartozó veszélyes anyagokra az 1. rész 2. és 3. oszlopában meghatározott küszöbértékek vonatkoznak.

Ha egy veszélyes anyag az e melléklet 1. részébe tartozik és azt a 2. rész is tartalmazza, arra a 2. rész 2. és 3. oszlopában meghatározott küszöbértékek vonatkoznak.

1. RÉSZ

A veszélyes anyagok kategóriái

Ez a rész az 1. oszlopban felsorolt veszélyességi kategóriákba tartozó minden veszélyes anyagra vonatkozik:

1. oszlop	2. oszlop	3. oszlop
Veszélyességi kategóriák az 1272/2008/EK rendeletnek megfelelően	A veszélyes anyagra vonatkozó küszöbmennyiségek (tonna) a 3. cikk 10. bekezdése alkalmazásában	
	Alsó küszöbérték	Felső küszöbérték
„H” szakasz – EGÉSZSÉGI VESZÉLYEK		
H1. AKUT TOXIKUS 1. kategória, minden expozíciós útvonal	5	20
H2. AKUT TOXIKUS — 2. kategória, minden expozíciós útvonal — 3. kategória, belégzéses expozíció (lásd a 7. megjegyzést)	50	200
H3. CÉLSZERVI TOXICITÁS (STOT) – EGYSZERI EXPOZÍCIÓ STOT SE 1. kategória	50	200
„P” szakasz – FIZIKAI VESZÉLYEK		
P1.a ROBBANÓANYAGOK (lásd a 8. megjegyzést) — Instabil robbanóanyagok, vagy — robbanóanyagok, 1.1., 1.2., 1.3., 1.5. vagy 1.6. osztály, vagy — olyan anyagok vagy keverékek, amelyek a 440/2008/EK rendelet A.14. módszere (lásd a 9. megjegyzést) szerint robbanási tulajdonságokkal rendelkeznek, és nem tartoznak a szerves peroxidok és az önreaktív anyagok és keverékek veszélyességi osztályába	10	50
P1.b ROBBANÓANYAGOK (lásd a 8. megjegyzést) Robbyanóanyagok, 1.4. osztály (lásd a 10. megjegyzést)	50	200
P2. TŰZVESZÉLYES GÁZOK Az 1. vagy 2. kategóriába tartozó tűzveszélyes gázok	10	50
P3.a TŰZVESZÉLYES AEROSZOLOK (lásd a 11.1. megjegyzést) 1. vagy 2. kategóriájú „tűzveszélyes” aeroszolok, amelyek az 1. vagy 2. kategóriába tartozó tűzveszélyes gázokat vagy az 1. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékokat tartalmaznak	150 (nettó)	500 (nettó)
P3.b TŰZVESZÉLYES AEROSZOLOK (lásd a 11.1. megjegyzést) 1. vagy 2. kategóriájú „tűzveszélyes” aeroszolok, amelyek nem tartalmaznak az 1. vagy 2. kategóriába tartozó tűzveszélyes gázokat vagy az 1. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékokat (lásd a 11.2. megjegyzést)	5 000 (nettó)	50 000 (nettó)

1. oszlop	2. oszlop	3. oszlop
Veszélyességi kategóriák az 1272/2008/EK rendeletnek megfelelően	A veszélyes anyagra vonatkozó küszöbmennyiségek (tonna) a 3. cikk 10. bekezdése alkalmazásában	
	Alsó küszöbérték	Felső küszöbérték
P4. OXIDÁLÓ GÁZOK Az 1. kategóriába tartozó oxidáló gázok	50	200
P5.a TŰZVESZÉLYES FOLYADÉKOK — Az 1. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékok, vagy — a 2. vagy a 3. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékok, a forráspontjuk feletti hőmérsékleten tartva, vagy — egyéb folyadékok, amelyek lobbanáspontja ≤ 60 °C, a forráspontjuk feletti hőmérsékleten tartva (lásd a 12. megjegyzést)	10	50
P5.b TŰZVESZÉLYES FOLYADÉKOK — A 2. vagy 3. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékok, ha a sajátos feldolgozási körülmények, mint például a nagy nyomás vagy a magas hőmérséklet súlyos baleset veszélyét idézhetik elő, vagy — egyéb folyadékok, amelyek lobbanáspontja ≤ 60 °C, ha a sajátos feldolgozási körülmények, mint például a nagy nyomás vagy a magas hőmérséklet súlyos baleset veszélyét idézhetik elő (lásd a 12. megjegyzést)	50	200
P5.c TŰZVESZÉLYES FOLYADÉKOK A P5.a és a P5.b szakaszba nem tartozó, a 2. vagy a 3. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékok	5 000	50 000
P6.a ÖNREAKTÍV ANYAGOK ÉS KEVERÉKEK és SZERVES PEROXIDOK A, B típusú önreaktív anyagok és keverékek, A, B típusú szerves peroxidok	10	50
P6.b ÖNREAKTÍV ANYAGOK ÉS KEVERÉKEK és SZERVES PEROXIDOK C, D, E, F típusú önreaktív anyagok és keverékek vagy C, D, E, F típusú szerves peroxidok	50	200
P7. ÖNGYULLADÓ FOLYADÉKOK ÉS SZILÁRD ANYAGOK Az 1. kategóriába tartozó öngyulladó folyadékok Az 1. kategóriába tartozó öngyulladó szilárd anyagok	50	200
P8. OXIDÁLÓ FOLYADÉKOK ÉS SZILÁRD ANYAGOK Az 1., a 2., a 3. kategóriába tartozó oxidáló folyadékok Az 1., a 2., a 3. kategóriába tartozó oxidáló szilárd anyagok	50	200
„E” szakasz – KÖRNYEZETI VESZÉLYEK		
E1. A vízi környezetre veszélyes az akut 1 vagy a krónikus 1 kategóriában	100	200
E2. A vízi környezetre veszélyes a krónikus 2 kategóriában	200	500
„O” szakasz – EGYÉB VESZÉLYEK		
O1. Anyagok vagy keverékek az EUH014 figyelmeztető mondattal	100	500
O2. Az 1. kategóriába tartozó, vízzel érintkezve tűzveszélyes gázokat kibocsátó anyagok és keverékek	100	500
O3. Anyagok vagy keverékek az EUH029 figyelmeztető mondattal	50	200

2. RÉSZ

Megnevezett veszélyes anyagok

1. oszlop	CAS-szám (1)	2. oszlop	3. oszlop
		Küszöbértékek (tonna)	
Veszélyes anyagok		Alsó küszöbérték	Felső küszöbérték
1. Ammónium-nitrát (lásd a 13. megjegyzést)	—	5 000	10 000
2. Ammónium-nitrát (lásd a 14. megjegyzést)	—	1 250	5 000
3. Ammónium-nitrát (lásd a 15. megjegyzést)	—	350	2 500
4. Ammónium-nitrát (lásd a 16. megjegyzést)	—	10	50
5. Kálium-nitrát (lásd a 17. megjegyzést)	—	5 000	10 000
6. Kálium-nitrát (lásd a 18. megjegyzést)	—	1 250	5 000
7. Arzén-pentoxid, arzén(V)-sav és/vagy sói	1303-28-2	1	2
8. Arzén-trioxid, arzén(III)-sav és/vagy sói	1327-53-3		0,1
9. Bróm	7726-95-6	20	100
10. Klór	7782-50-5	10	25
11. Nikkelvegyületek belélegezhető por formájában: nikkel-monoxid, nikkel-dioxid, nikkel-szulfid, trinikkel-diszulfid, dinikkel-trioxid	—		1
12. Etilén-imin	151-56-4	10	20
13. Fluor	7782-41-4	10	20
14. Formaldehid (koncentráció $\geq 90\%$)	50-00-0	5	50
15. Hidrogén	1333-74-0	5	50
16. Hidrogén-klorid (cseppfolyósított gáz)	7647-01-0	25	250
17. Ólom-alkilok	—	5	50
18. Az 1. vagy 2. kategóriába tartozó cseppfolyósított tűzveszélyes gázok (köztük az LPG) és a földgáz (lásd a 19. megjegyzést)	—	50	200
19. Acetilén	74-86-2	5	50
20. Etilén-oxid	75-21-8	5	50
21. Propilén-oxid	75-56-9	5	50
22. Metanol	67-56-1	500	5 000
23. 4,4'-metilén-bisz (2-klór-anilin) és/vagy sói, por formában	101-14-4		0,01
24. Metil-izocianát	624-83-9		0,15
25. Oxigén	7782-44-7	200	2 000
26. 2,4-toluol-diizocianát	584-84-9	10	100
2,6-toluol-diizocianát	91-08-7		

1. oszlop	CAS-szám (1)	2. oszlop	3. oszlop
		Küszöbértékek (tonna)	
Veszélyes anyagok		Alsó küszöbérték	Felső küszöbérték
27. Karbonil-diklorid (foszgén)	75-44-5	0,3	0,75
28. Arzin (arzén-hidrogén)	7784-42-1	0,2	1
29. Foszfín (foszfor-hidrogén)	7803-51-2	0,2	1
30. Kén-diklorid	10545-99-0		1
31. Kén-trioxid	7446-11-9	15	75
32. Poliklór-dibenzo-furánok és poliklór-dibenzo-dioxinok (köztük a TCDD), TCDD-egyenértékben számítva (lásd a 20. megjegyzést)	—		0,001
33. A következő RÁKKELTŐ ANYAGOK vagy a következő rákkeltő anyagokat 5 tömegszázalék feletti koncentrációban tartalmazó keverékek: 4-amino-bifenil és/vagy sói, benzotriklorid, benzidin és/vagy sói, bisz (klór-metil) éter, klór-metil-metil-éter, 1,2-dibróm-etán, dietil-szulfát, dimetil-szulfát, dimetil-karbamoil-klorid, 1,2-dibróm-3-klór-propán, 1,2-dimetil-hidrazin, dimetilnitrózamin, hexametilfoszfor-triamid, hidrazin, 2- naftil-amin és/vagy sói, 4-nitrodifenil és 1,3-propánszulton	—	0,5	2
34. Petróleumtermékek és alternatív üzemanyagok a) benzinek és nafták; b) kerozinok (ideértve a sugárhajtómű-üzemanyagokat is); c) gázolajok (ideértve a dízelüzemanyagokat, a háztartási tüzelőolajokat és a gázolajkeverékeket is); d) nehéz fűtőolajok; e) alternatív tüzelőanyagok, amelyek az a)–d) pontban említett termékekkel megegyező célokat szolgálnak, valamint gyúlékonyságuk és környezeti veszélyeik tekintetében hasonló tulajdonságokkal bírnak	—	2 500	25 000
35. Vízmentes ammónia	7664-41-7	50	200
36. Bór-trifluorid	7637-07-2	5	20
37. Hidrogén-szulfid	7783-06-4	5	20
38. Piperidin	110-89-4	50	200
39. Bisz(2-dimetil-amino-etil) (metil)amin	3030-47-5	50	200
40. 3-(2-etilhexiloxi)propil-amin	5397-31-9	50	200
41. Nátrium-hipoklorit(*) vízi akut 1. kategóriába [H400] sorolt keverékei, amelyek 5 %-nál kevesebb aktív klórt tartalmaznak, és amelyeket az I. melléklet 1. részében egyik veszélykategóriába sem sorolták be.		200	500

(*) Feltéve, hogy a keverék a nátrium-hipoklorit nélkül nem tartozna a vízi akut 1. kategóriába [H400].

1. oszlop	CAS-szám ⁽¹⁾	2. oszlop	3. oszlop
		Küszöbértékek (tonna)	
Veszélyes anyagok		Alsó küszöbérték	Felső küszöbérték
42. Propil-amin (lásd a 21. megjegyzést)	107-10-8	500	2 000
43. Terciel-butil-akrilát (lásd a 21. megjegyzést)	1663-39-4	200	500
44. 2-metil-3-butén-nitril (lásd a 21. megjegyzést)	16529-56-9	500	2 000
45. Tetrahydro-3,5-dimetil-1,3,5, -tiadiazin-2-tion (Dazomet) (lásd a 21. megjegyzést)	533-74-4	100	200
46. Metil-akrilát (lásd a 21. megjegyzést)	96-33-3	500	2 000
47. 3-metil-piridin (lásd a 21. megjegyzést)	108-99-6	500	2 000
48. 1-bróm-3-klór-propán (lásd a 21. megjegyzést)	109-70-6	500	2 000

⁽¹⁾ A CAS-számok csak jelzésként szerepelnek.

MEGJEGYZÉSEK AZ I. MELLÉKLETHEZ

1. Az anyagok és keverékek osztályát az 1272/2008/EK rendelet szerint kell megállapítani.
2. Ha százalékos összetétel vagy más leírás nincs megadva, a keverékeket ugyanúgy kell kezelni, mint a tiszta anyagokat, feltéve, hogy koncentrációjuk az 1272/2008/EK rendeletben vagy annak a műszaki fejlődéshez való legutóbbi hozzáigazításában a jellemzőik alapján meghatározott határokon belül marad.
3. A fent meghatározott küszöbmennyiségek egy üzemre vonatkoznak.

Az ezen irányelv egyes cikkeinek alkalmazásában figyelembe veendő mennyiségek azok a maximális mennyiségek, amelyek egy adott időpontban az adott helyen ténylegesen vagy valószínűsíthetően jelen vannak. A teljes jelen lévő mennyiség meghatározása során figyelmen kívül kell hagyni azokat a veszélyes anyagokat, amelyek az üzemben csupán a vonatkozó küszöbmennyiség 2 %-ának megfelelő vagy annál kisebb mennyiségben vannak jelen, amennyiben az üzemen belüli elhelyezkedésük olyan, hogy az üzemben máshol nem okozhatják súlyos baleset bekövetkezését.

4. A veszélyes anyagok vagy a veszélyes anyagok kategóriáinak összegzésére a következő szabályokat kell alkalmazni:

Ha az üzemben egyetlen veszélyes anyag jelen levő mennyisége sem éri el önmagában a megfelelő küszöbmennyiséget, akkor a következő szabályt kell alkalmazni annak megállapítására, hogy az adott üzemre alkalmazandó-e ezen irányelv megfelelő követelményei:

Az irányelvet alkalmazni kell a felső küszöbértékű üzemekre, ha a

$$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots \text{összeg legalább } 1,$$

ahol q_x az e melléklet 1. vagy 2. részében szereplő „x” veszélyes anyag (vagy a veszélyes anyagok kategóriája) mennyisége,

és Q_{Ux} az „x” veszélyes anyagra, illetőleg kategóriára vonatkozó küszöbmennyiség az e melléklet 1. részének 3. oszlopa vagy a 2. részének 3. oszlopa szerint.

Az irányelvet alkalmazni kell az alsó küszöbértékű üzemekre, ha a

$$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots \text{összeg legalább } 1,$$

ahol q_x az e melléklet 1. vagy 2. részében szereplő „x” veszélyes anyag (vagy a veszélyes anyagok kategóriája) mennyisége,

és Q_{Lx} az „x” veszélyes anyagra, illetőleg kategóriára vonatkozó küszöbmennyiség az e melléklet 1. részének 2. oszlopa vagy a 2. részének 2. oszlopa szerint.

E szabályt az egészségi veszélyek, a fizikai veszélyek és a környezeti veszélyek értékelése céljából kell alkalmazni. A szabályt tehát háromszor kell alkalmazni:

- a) a 2. részben felsorolt és az 1., a 2. vagy a 3. akut toxicitási kategóriába (belégzéses útvonal) vagy STOT SE 1. kategóriába tartozó veszélyes anyagok, valamint az 1. rész H:H1–H3. sorába tartozó veszélyes anyagok összegzések;
- b) a 2. részben felsorolt veszélyes anyagok, amelyek robbanóanyagok, tűzveszélyes gázok, tűzveszélyes aeroszolok, oxidáló gázok, tűzveszélyes folyadékok, önreaktív anyagok vagy keverékek, szerves peroxidok, öngyulladó folyadékok és szilárd anyagok vagy oxidáló folyadékok vagy szilárd anyagok, valamint az 1. rész P:P1–P8. szakaszába tartozó veszélyes anyagok összegzések;
- c) a 2. részben felsorolt és a vízi környezetre veszélyesként vagy az 1. akut kategóriába vagy az 1. vagy a 2. krónikus kategóriába tartozó veszélyes anyagok, valamint az 1. rész E:E1. és E2. sorába tartozó veszélyes anyagok összegzések.

Ezen irányelv megfelelő rendelkezéseit akkor kell alkalmazni, ha az a), a b) vagy a c) pont szerinti összegek bármelyike legalább 1.

5. Azokat a veszélyes anyagokat, ideértve a hulladékot is, amelyek nem tartoznak az 1272/2008/EK rendelet hatálya alá, de amelyek mindazonáltal ténylegesen vagy valószínűsíthetően jelen vannak az üzemben, és amelyek az üzemben uralkodó feltételek mellett a súlyos balesetek potenciális lehetősége szempontjából ténylegesen vagy valószínűsíthetően azokkal egyenértékű tulajdonságokkal rendelkeznek, ideiglenesen az ezen irányelv hatálya alá tartozó, hozzájuk leginkább hasonló kategóriába/megnevezett veszélyes anyaghoz kell sorolni.
6. Több besorolást is lehetővé tevő tulajdonságokkal rendelkező veszélyes anyagok esetében ezen irányelv alkalmazásában a legalacsonyabb küszöbmennyiségeket kell figyelembe venni. A 4. megjegyzésben előírt szabály alkalmazásában azonban mindig a legalacsonyabb küszöbmennyiséget vagy a 4(a), 4(b) és 4(c) megjegyzésben a kérdéses besoroláshoz tartozó egyes kategóriacsoportokat kell alkalmazni.
7. Az orális útvonal tekintetében az akut toxikus veszélyességi osztály 3. kategóriájába tartozó (H 301) veszélyes anyagok és keverékek a H2. AKUT TOXIKUS szakasz alá tartoznak azokban az esetekben, amikor sem az akut belégzéses toxicitási besorolást, sem a bőrön keresztüli akut toxicitási besorolást nem lehet meghatározni, például meggyőző, belégzéses és bőrön keresztüli toxicitásra vonatkozó adatok hiányában.
8. A robbanóanyagok veszélyességi osztálya robbanóképes anyagokat tartalmaz (lásd az 1272/2008/EK rendelet I. mellékletének 2.1. pontját). Ha az anyagban lévő robbanóképes anyag vagy keverék mennyisége ismert, akkor ezen irányelv alkalmazásában ezt a mennyiséget kell figyelembe venni. Ha az árucikkben lévő robbanóképes anyag vagy keverék mennyisége nem ismert, akkor ezen irányelv alkalmazásában az egész árucikket robbanóképesnek kell tekinteni.
9. Az anyagok és keverékek robbanóképes jellemzőit csak akkor szükséges kísérleti úton vizsgálni, ha az ENSZ: Veszélyes áruk szállítására vonatkozó ajánlások, Vizsgálatok és kritériumok kézikönyve („ENSZ Vizsgálatok és kritériumok kézikönyve”) ⁽¹⁾ 6. függelékének 3. része szerinti szűrés azt mutatja, hogy az anyag vagy keverék robbanóképes jellemzőkkel rendelkezhet.
10. Ha 1.4. alosztályba tartozó robbanóanyagokat kicsomagolnak vagy átsomagolnak, azokat a P1a. szakaszba tartozónak kell tekinteni, kivéve abban az esetben, ha a veszélyről bizonyítást nyer, hogy az 1272/2008/EK rendelettel összhangban továbbra is megfelel az 1.4. alosztály kritériumainak.
- 11.1. A gyúlékony aeroszolok osztályozása az aeroszoladagolókra vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1975. május 20-i 75/324/EGK tanácsi irányelvnek ⁽²⁾ (az aeroszoladagolókról szóló irányelvnek) megfelelően történik. A 75/324/EGK irányelv szerinti „fokozottan tűzveszélyes” és „tűzveszélyes” aeroszolok az 1272/2008/EK rendelet alkalmazásában az 1., illetve a 2. kategóriába tartozó tűzveszélyes aeroszoloknak felelnek meg.
- 11.2. Ebben az esetben dokumentálni kell, hogy az aeroszoladagoló nem tartalmaz sem az 1. vagy a 2. kategóriába tartozó tűzveszélyes gázt, sem az 1. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékot.

⁽¹⁾ A vizsgálat elhagyásáról további iránymutatás a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH) szóló 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében alkalmazandó vizsgálati módszerek megállapításáról szóló, 2008. május 30-i 440/2008/EK bizottsági rendeletben (HL L 142., 2008.5.31., 1. o.), az A.14. vizsgálati módszer leírásában található.

⁽²⁾ HL L 147., 1975.6.9., 40. o.

12. Az 1272/2008/EK rendelet I. mellékletének 2.6.4.5. pontja szerint a 35 °C feletti lobbanáspontú folyadékokat nem kell a 3. kategóriába besorolni, ha az ENSZ Vizsgálatok és kritériumok kézikönyve 32. szakaszának III. részében leírt L.2. – Tartós éghetőségi vizsgálat negatív eredményt ad. Ez azonban nem érvényes szélsőséges körülmények között, például magas hőmérséklet vagy nagy nyomás esetén, így az ilyen folyadékok is ide tartoznak.

13. Ammónium-nitrát (5 000 / 10 000): önfenntartó lebomlásra képes műtrágyák

Ezt olyan ammónium-nitrát-alapú vegyületekre, összetett műtrágyákra (ammónium-nitrátot foszfátokkal és/vagy kálisókkal együtt tartalmazó vegyületekre, összetett műtrágyákra) kell alkalmazni, amelyek az ENSZ teknővizsgálata szerint (lásd ENSZ Vizsgálatok és kritériumok kézikönyve, III. rész, 38.2. pont) képesek önfenntartó lebomlásra, és amelyekben az ammónium-nitrátnak tulajdonítható nitrogéntartalom:

— 15,75 ⁽¹⁾ és 24,5 ⁽²⁾ tömegszázalék között van, és vagy legfeljebb 0,4 % teljes éghető/szerves anyaggal, vagy olyan anyagokkal együtt van jelen, amelyek megfelelnek a műtrágyákról szóló, 2003. október 13-i 2003/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ III-2. mellékletében foglalt követelményeknek,

— legfeljebb 15,75 tömegszázalék, és tetszőleges mennyiségű éghető anyaggal együtt van jelen.

14. Ammónium-nitrát (1 250 / 5 000): műtrágya minőségben

Ezt olyan ammónium-nitrát-alapú műtrágyákra és ammónium-nitrát-alapú összetett/komplex műtrágyákra kell alkalmazni, amelyek megfelelnek a 2003/2003/EK rendelet III-2. mellékletében foglalt követelményeknek, és amelyekben az ammónium-nitrátnak tulajdonítható nitrogéntartalom:

— 24,5 tömegszázaléknál nagyobb, kivéve az ammónium-nitrátot tartalmazó dolomitos, mészköves és/vagy kalcium-karbonátos, legalább 90 %-os tisztaságú, tiszta ammónium-nitrát-alapú műtrágyák keverékeit,

— 15,75 tömegszázaléknál nagyobb, ammónium-nitrát és ammónium-szulfát keverékei esetében,

— 28 tömegszázaléknál ⁽⁴⁾ nagyobb, dolomitos, mészköves és/vagy kalcium-karbonátos, legalább 90 %-os tisztaságú, tiszta ammónium-nitrát-alapú műtrágyák keverékei esetében.

15. Ammónium-nitrát (350 / 2 500): műszaki minőségben

Ezt kell alkalmazni azon ammónium-nitrátra és ammónium-nitrát-keverékekre, amelyekben az ammónium-nitrátnak tulajdonítható nitrogéntartalom:

— 24,5 és 28 tömegszázalék között van, és amelyek legfeljebb 0,4 % éghető anyagot tartalmaznak,

— 28 tömegszázaléknál nagyobb, és amelyek legfeljebb 0,2 % éghető anyagot tartalmaznak.

Alkalmazandó továbbá azokra a vizes ammónium-nitrát oldatokra, amelyekben az ammónium-nitrát koncentrációja 80 tömegszázaléknál nagyobb.

16. Ammónium-nitrát (10 / 50): „off-specs” anyag és a robbanási vizsgálatnak nem megfelelő anyagok

Ez a következőkre alkalmazandó

— az előállítási folyamat során visszautasított anyagra, valamint az ammónium-nitrátra és az ammónium-nitrát-keverékekre, a tiszta ammónium-nitrát-alapú műtrágyákra és a 14. és a 15. megjegyzésben említett ammónium-nitrát-alapú vegyületekre/összetett műtrágyákra, amelyeket újramunkálásra, újrafeldolgozásra vagy biztonságos felhasználás érdekében történő kezelésre a végfelhasználótól visszavisznek vagy visszavitték a gyártóhoz, az ideiglenes tárolóhoz vagy az újrafeldolgozó üzemhez, mert már nem felelnek meg a 14. és 15. megjegyzés előírásainak,

— a 13. megjegyzés első francia bekezdésében és az e melléklet 14. megjegyzésében említett műtrágyákra, amelyek már nem felelnek meg a 2003/2003/EK rendelet III-2. mellékletében foglalt követelményeknek.

17. Kálium-nitrát (5 000 / 10 000)

Ezt azokra az összetett kálium-nitrát-alapú, darabos vagy granulált műtrágyákra kell alkalmazni, amelyek a tiszta kálium-nitráttal megegyező veszélyes tulajdonságokkal rendelkeznek.

⁽¹⁾ A 15,75 tömegszázalék ammónium-nitrátnak tulajdonítható nitrogéntartalom 45 % ammónium-nitrátnak felel meg.

⁽²⁾ A 24,5 tömegszázalék ammónium-nitrátnak tulajdonítható nitrogéntartalom 70 % ammónium-nitrátnak felel meg.

⁽³⁾ HL L 304., 2003.11.21., 1. o.

⁽⁴⁾ A 28 tömegszázalék ammónium-nitrátnak tulajdonítható nitrogéntartalom 80 % ammónium-nitrátnak felel meg.

18. Kálium-nitrát (1 250 / 5 000)

Ezt azokra az összetett kálium-nitrát-alapú, kristályos műtrágyákra kell alkalmazni, amelyek a tiszta kálium-nitráttal megegyező veszélyes tulajdonságokkal rendelkeznek.

19. Feljavított biogáz

Ezen irányelv végrehajtása céljából a feljavított biogáz az I. melléklet 2. részének 18. szakaszába sorolható, amennyiben a feljavított biogázra vonatkozóan alkalmazandó, a földgázzal – a metántartalom tekintetében is – egyenértékű minőséget biztosító szabványokkal összhangban dolgozták fel, és legfeljebb 1 % oxigént tartalmaz.

20. Poliklór-dibenzo-furánok és poliklór-dibenzo-dioxinok

A poliklór-dibenzo-furánok és a poliklór-dibenzo-dioxinok mennyiségét a következő tényezők felhasználásával kell meghatározni:

WHO 2005 TEF			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

(T = tetra, P = penta, Hx = hexa, Hp = hepta, O = okta)

Hivatkozás – Van den Berg et al.: The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds

21. Azokban az esetekben, amikor e veszélyes anyag a P5.a tűzveszélyes folyadék vagy P5.b tűzveszélyes folyadék kategóriába is tartozik, ezen irányelv alkalmazásában a legalacsonyabb küszöbmennyiségeket kell figyelembe venni.

II. MELLÉKLET

A 10. cikkben említett biztonsági jelentésben legalább figyelembe veendő adatok és információk

1. Az irányítási rendszerre és az üzem szervezetére vonatkozó tájékoztatás a súlyos balesetek megelőzése céljából

Ez a tájékoztatás a III. mellékletben megjelölt elemeket tartalmazza.

2. Az üzem környezetének bemutatása:

- a) az üzemnek és környezetének – ideértve a földrajzi elhelyezkedést, a meteorológiai, geológiai, vízrajzi körülményeket is –, valamint szükség esetén a történetének leírása;
- b) azon létesítmények és az üzem egyéb olyan tevékenységeinek azonosítása, amelyek súlyos baleset veszélyét okozhatják;
- c) a rendelkezésre álló információk alapján az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó helyszínek, valamint az olyan egyéb telephelyek, területek és fejlesztések azonosítása, amelyek kiválthatják vagy fokozhatják egy súlyos baleset és a dominóhatás kockázatát vagy következményeit;
- d) azon területek leírása, ahol súlyos baleset következhet be.

3. A létesítmény leírása:

- a) az üzem biztonsági szempontból fontos részei fő tevékenységeinek és termékeinek, a súlyos balesetek kockázatai forrásainak és azoknak a körülményeknek a leírása, amelyek között egy ilyen súlyos baleset bekövetkezhet, a javasolt megelőző intézkedések leírásával együtt;
- b) a folyamatok, különösen a működési módszerek leírása; adott esetben figyelembe véve a legjobb gyakorlatokra vonatkozóan rendelkezésre álló információt;
- c) a veszélyes anyagok leírása:
 - i. a veszélyes anyagok jegyzéke, amely tartalmazza:
 - a veszélyes anyagok azonosítását: kémiai név, CAS-szám, IUPAC-nevezéktan szerinti név,
 - a ténylegesen vagy valószínűsíthetően jelen lévő veszélyes anyagok maximális mennyiségét;
 - ii. fizikai, kémiai, toxikológiai jellemzők és az emberi egészséget és a környezetet érintő mind azonnali, mind késleltetett veszélyek jelzése;
 - iii. fizikai és kémiai viselkedés rendes üzemi körülmények között vagy előre látható baleseti körülmények között.

4. Azonosítás, baleseti kockázatok elemzése és megelőzési módszerek:

- a) a lehetséges súlyos balesetek forgatókönyveinek részletes leírása és valószínűsége, valamint a körülmények, amelyek mellett bekövetkeznek, az egyes forgatókönyvek megvalósulásának előidézésében esetleg szerepet játszó események összefoglalásával, akár a létesítményen belüli, akár azon kívüli okok állnak fenn; ideértve különösen:
 - i. működési okok;
 - ii. külső, például a dominóhatás és az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó helyszínek miatti, továbbá területek és fejlesztések miatti okok, amelyek kiválthatják vagy fokozhatják egy súlyos baleset kockázatát vagy következményeit;
 - iii. természetes okok, például a földrengések és az árvizek;
- b) az azonosított súlyos balesetek következményei mértékének és súlyosságának értékelése, beleértve azokat a térképeket, képeket vagy esetleg az ezekkel egyenértékű leírásokat is, amelyek azokat a területeket mutatják, amelyeket az üzemből eredő ilyen balesetek valószínűleg érintenek;

- c) az ugyanezekhez az anyagokhoz vagy folyamatokhoz kapcsolódó korábbi balesetek és rendkívüli események áttekintése, az ezekből levont tanulságok elemzése, valamint kifejezett utalás az ilyen balesetek megelőzésére tett konkrét intézkedésekre;
 - d) a létesítmények biztonsága érdekében figyelembe vett műszaki paraméterek és alkalmazott berendezések leírása.
5. Védelmi és beavatkozási intézkedések a baleset következményeinek korlátozása érdekében:
- a) a telepen beszerelt, a súlyos balesetek emberi egészséget és környezetet érintő következményeinek korlátozását szolgáló berendezés leírása, ideértve például az érzékelő/védelmi rendszereket és a véletlen anyagkibocsátás mennyiségét korlátozó műszaki eszközöket, mint amilyen a vízpermet, a gőzfüggöny; a veszélyhelyzeti felfogóedény vagy a gyűjtőedény; az elzárószelep, az inertizáló rendszerek, a tűzoltásra használt tartalékvíz;
 - b) a riasztás és beavatkozás megszervezése;
 - c) a mobilizálható belső és külső források leírása;
 - d) a súlyos baleset hatásának csökkentése szempontjából lényeges bármely műszaki és nem műszaki intézkedés leírása.
-

III. MELLÉKLET

A 8. cikk (5) bekezdésében és a 10. cikkben említett, a biztonsági irányítási rendszerre és az üzem szervezetére vonatkozó információk a súlyos balesetek megelőzése érdekében

Az üzemeltető biztonsági irányítási rendszerének megvalósítása céljából figyelembe kell venni a következő elemeket:

- a) a biztonsági irányítási rendszernek arányosnak kell lennie a veszélyekkel, az ipari tevékenységekkel és az üzem szervezetének összetettségével, és a kockázatok értékelésén kell alapulnia. Az általános irányítási rendszer azon részét kell magában foglalnia, amely a súlyos balesetek megelőzését szolgáló terv (MAPP) megállapításához és végrehajtásához szükséges szervezeti struktúrát, felelősségi viszonyokat, gyakorlati megoldásokat, eljárásokat, folyamatokat és forrásokat tartalmazza;
- b) a biztonsági irányítási rendszernek a következő kérdésekkel kell foglalkoznia:
- i. szervezet és személyzet – a súlyos veszélyek kezelésében részt vevő személyzet szerepe és felelőssége a szervezet minden szintjén, a folyamatos tökéletesítés szükségességével kapcsolatos tudatosság növelése céljából tett intézkedésekkel együtt. E személyzet képzési igényeinek meghatározása és az így meghatározott képzés megszervezése. Az alkalmazottak és az üzemben alvállalkozóként foglalkoztatottak részvétele, amelyek a biztonság szempontjából fontosak;
 - ii. a súlyos veszélyek azonosítása és értékelése – a normál és a rendellenes üzemből, ezen belül adott esetben az alvállalkozói rendszerben végzett tevékenységekből is eredő súlyos veszélyek szisztematikus meghatározására szolgáló eljárások elfogadása és végrehajtása, előfordulási valószínűségük és súlyosságuk megállapítása;
 - iii. az üzemeltetés ellenőrzése – a telep, az eljárások és berendezések biztonságos üzemeltetésére, beleértve azok karbantartását is, valamint a riasztások kezelésére és az ideiglenes leállításokra vonatkozó eljárások és utasítások elfogadása és végrehajtása; figyelembe véve a nyomon követésre és ellenőrzésre vonatkozó legjobb gyakorlatokkal kapcsolatban rendelkezésre álló információt, a rendszerhiba kockázatának csökkentése céljából; az üzemben beszerelt elhasználódó berendezések és a korrózióval járó kockázatok kezelése és ellenőrzése – az üzem berendezéseinek leltára, a berendezések állapotának nyomon követésére és ellenőrzésére szolgáló stratégia és módszertan, megfelelő utókövetési intézkedések és esetleg szükséges ellenintézkedések;
 - iv. változások kezelése – a létesítmények, a folyamatok és a tárolóhelyek módosításának tervezésére, illetőleg az újak tervezésére szolgáló eljárások elfogadása és végrehajtása;
 - v. védelmi tervezés – az előre látható veszélyhelyzetek rendszeres elemzéssel történő azonosítására, az ilyen veszélyhelyzetekre való reagálást megalapozó védelmi tervek készítésére, kipróbálására és felülvizsgálatára, valamint az érintett alkalmazottak különleges képzésének biztosítására szolgáló eljárások elfogadása és végrehajtása. Ilyen képzésben az üzemben dolgozó teljes személyzetnek részesülnie kell, beleértve az érintett alvállalkozóként foglalkoztatottakat is;
 - vi. teljesítmény-ellenőrzés – az üzemeltető MAPP-jában és biztonsági irányítási rendszerében kitűzött célokra való megfelelés folyamatos értékelésére szolgáló eljárások elfogadása és végrehajtása, valamint meg nem felelés esetén rendelkezés a kivizsgálás mechanizmusairól és a kiigazító intézkedésekről. Az eljárásoknak magukban kell foglalniuk a súlyos balesetek vagy a balesetveszélyes helyzetek üzemeltető általi bejelentésének rendszerét, különösen azok vonatkozásában, amelyek a védintézkedések hiányosságaiából erednek, valamint a balesetek kivizsgálását és a tanulságok levonása alapján végzett nyomon követést. Az eljárások magukban foglalhatnak teljesítménymutatókat, így különösen biztonsági teljesítménymutatókat és/vagy más vonatkozó mutatókat is;
 - vii. ellenőrzés és felülvizsgálat – a MAPP és a biztonsági irányítási rendszer hatékonyságának és megfelelőségének időszakonkénti szisztematikus értékelésére szolgáló eljárások elfogadása és végrehajtása; a terv és a biztonsági irányítási rendszer eredményeinek dokumentált felülvizsgálata és naprakésszé tétele a vezetés által, ideértve az ellenőrzés és felülvizsgálat során szükségessé váló változtatások megfontolását és beépítését is.

IV. MELLÉKLET

A 12. cikkben említett védelmi tervekben feltüntetendő adatok és információk

1. Belső védelmi tervek:

- a) a veszélyhelyzeti eljárások elindításával megbízott személyek, valamint a helyszíni, mérséklésre irányuló intézkedéseket irányító és koordináló személy neve vagy beosztása;
- b) a külső védelmi tervért felelős hatósággal való egyeztetésért felelős személy neve vagy beosztása;
- c) a súlyos baleset előidézésében esetleg jelentős szerepet játszó, előrelátható körülmények vagy események vonatkozásában a körülmények vagy események szabályozása és a következményeik csökkentése érdekében teendő lépések leírása, a biztonsági berendezések és a rendelkezésre álló források leírásával együtt;
- d) a helyszínen lévő személyeket érintő kockázatokat csökkentő intézkedések, beleértve a figyelmeztetés módját és a figyelmeztetett személyektől elvárt lépéseket;
- e) a külső védelmi terv végrehajtásának elindításáért felelős hatóságnak a rendkívüli eseményekre való korai figyelmeztetését biztosító intézkedések, azon információk típusai, amelyeket az első figyelmeztetésnek tartalmaznia kell, valamint az ismertté válásukat követően szolgáltatandó részletesebb információk biztosítására vonatkozó intézkedések;
- f) szükség esetén a személyzet olyan oktatására vonatkozó rendelkezések, amely az általuk várhatóan végrehajtandó feladatokra terjed ki, és ahol szükséges, ennek koordinálása a külső veszélyhelyzeti szolgálatokkal;
- g) a helyszínen kívüli, mérséklésre irányuló intézkedések kapcsán nyújtott segítségre vonatkozó intézkedések.

2. Külső védelmi tervek:

- a) a veszélyhelyzeti eljárások elindítására felhatalmazott személyek, valamint a helyszínen kívüli intézkedések irányítására és koordinálására felhatalmazott személyek neve vagy beosztása;
- b) a rendkívüli eseményekre vonatkozó korai figyelmeztetés fogadására vonatkozó intézkedések, valamint a riasztási és a riasztás nyomán követendő eljárások;
- c) a külső védelmi terv végrehajtásához szükséges források koordinálására vonatkozó intézkedések;
- d) a helyszíni, mérséklésre irányuló intézkedések kapcsán nyújtott segítségre vonatkozó intézkedések;
- e) a helyszínen kívüli, mérséklésre irányuló intézkedésekre vonatkozó intézkedések, ideértve a súlyos balesetek esetére vonatkozóan a biztonsági jelentésben meghatározott forgatókönyvekre adott válaszokat és figyelembe véve a lehetséges dominóhatásokat, beleértve azokat is, amelyek a környezetre hatást gyakorolnak;
- f) a nyilvánosságnak és a 9. cikkel összhangban a szomszédos üzemeknek vagy az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó helyszíneknek a balesettel és a követendő magatartással kapcsolatos speciális információkkal való ellátására vonatkozó intézkedések;
- g) az országhatáron túli következmények kiváltására alkalmas súlyos balesetek esetén más tagállamok veszélyhelyzeti szolgálatai számára történő információnyújtásra vonatkozó intézkedések.

V. MELLÉKLET

A 14. cikk (1) bekezdése és a 14. cikk (2) bekezdésének a) pontja értelmében a nyilvánossággal közlendő információk

1. RÉSZ

Az irányelv hatálya alá tartozó minden üzemre vonatkozóan:

1. Az üzemeltető neve vagy cégneve, az érintett üzem teljes címe.
2. Annak megerősítése, hogy az üzem az ezen irányelvet végrehajtó jogszabályok és/vagy közigazgatási rendelkezések hatálya alá tartozik, valamint hogy a 7. cikk (1) bekezdésében említett bejelentésnek vagy a 10. cikk (1) bekezdésében említett biztonsági jelentésnek az illetékes hatósághoz benyújtása megtörtént.
3. Az üzemben folyó tevékenység vagy tevékenységek egyszerű megfogalmazású magyarázata.
4. Az üzemben található, súlyos baleset okozására alkalmas, releváns veszélyes anyagok közismert elnevezése, vagy az I. melléklet 1. részének hatálya alá tartozó veszélyes anyagok esetén gyűjtőneve vagy veszélyességi besorolása, a legfontosabb veszélyes jellemzők egyszerű kifejezésekkel történő megjelölésével.
5. Azzal kapcsolatos általános információk, hogy szükség esetén hogyan fogják figyelmeztetni az érintett nyilvánosságot; megfelelő információ a súlyos baleset esetén tanúsítandó megfelelő magatartásról, vagy annak feltüntetése, hogy hol érhető el ez az információ elektronikus úton.
6. A 20. cikk (4) bekezdésével összhangban zajlott utolsó helyszíni szemle dátuma, vagy hivatkozás arra, hogy hol érhető el ez az információ elektronikus úton; információ arról, hogy hol szerezhető be kérésre részletesebb információ az ellenőrző vizsgálatról és a kapcsolódó ellenőrző vizsgálati tervről, a 22. cikk követelményeire is figyelemmel.
7. Annak részletei, hogy – figyelemmel a 22. cikk követelményeire is – hol érhetőek el további releváns információk.

2. RÉSZ

A felső küszöbértékű üzemekre vonatkozóan az ezen melléklet 1. részében felsorolt információkon túlmenően:

1. Általános információ a súlyos balesetek veszélyeinek jellegéről, beleértve azok emberi egészségre és környezetre gyakorolt lehetséges hatásait és a súlyos balesetek forgatókönyvei főbb típusainak és az ezek kezelését szolgáló ellenőrző intézkedések összefoglaló adatai.
2. Annak megerősítése, hogy az üzemeltetőnek megfelelő intézkedéseket kell tennie a helyszínen a súlyos balesetek kezelése és hatásaik minimalizálása érdekében, így különösen fel kell vennie a kapcsolatot a veszélyhelyzeti szolgálattal.
3. Megfelelő információk a baleset helyszínen kívüli hatásainak kezelése érdekében kidolgozott külső védelmi tervből. Ennek keretében tanácsot kell megfogalmazni arra vonatkozóan, hogy a baleset időpontjában a veszélyhelyzeti csapatok valamennyi utasítását és felszólítását követni kell.
4. Adott esetben annak jelzése, hogy az üzem az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának ipari balesetek országhatáron túli hatásairól szóló egyezménye értelmében olyan közel van-e egy másik tagállam területéhez, hogy emiatt felmerül az országhatáron túli hatásokkal járó súlyos baleset lehetősége.

VI. MELLÉKLET

A súlyos balesetek Bizottság felé való bejelentésének kritériumai a 18. cikk (1) bekezdése alapján

- I. Az 1. pont hatálya alá tartozó súlyos baleseteket, valamint a 2., a 3., a 4. és az 5. pontban foglalt következmények közül legalább egyet előidéző baleseteket be kell jelenteni a Bizottságnak.
1. Érintett veszélyes anyagok
Az I. melléklet 1. részének 3. oszlopában vagy 2. részének 3. oszlopában meghatározott küszöbmennyiség 5 %-át elérő vagy meghaladó mennyiségű veszélyes anyagot érintő tűz, robbanás vagy véletlen anyagkibocsátás.
 2. Személyi sérülés és ingatlantulajdon károsodása:
 - a) haláleset következik be;
 - b) az üzemem belül hat személy megsérül és legalább 24 órára kórházi ellátásra szorul;
 - c) az üzemem kívül egy személy legalább 24 órára kórházi ellátásra szorul;
 - d) a baleset eredményeként az üzemem kívül egy vagy több lakás megrongálódik és használhatatlanná válik;
 - e) a két óránál hosszabb időtartamra tartózkodási helyük elhagyására kötelezett vagy tartózkodási helyük elhagyásában korlátozott személyekre a (személyek száma × óra) szorzatösszeg értéke legalább 500;
 - f) a két óránál hosszabb időtartamra az ivóvíz-, az áram-, a gázellátás vagy a telefonszolgáltatás megszakadásával érintett személyekre a (személyek száma × óra) szorzatösszeg értéke legalább 1 000.
 3. A környezet azonnali károsodása:
 - a) a szárazföldi élőhelyek maradandó vagy hosszú távú károsodása:
 - i. legalább 0,5 hektárnyi, környezeti vagy természetmegőrzési szempontból jelentős, jogszabályi védelmet élvező élőhely;
 - ii. legalább 10 hektárnyi szélesebb értelemben vett élőhely, beleértve a mezőgazdasági területeket is;
 - b) édesvízi és tengeri élőhelyek jelentős vagy hosszú távú károsodása:
 - i. legalább 10 km-nyi folyó vagy csatorna;
 - ii. legalább 1 hektárnyi természetes vagy mesterséges tó;
 - iii. legalább 2 hektárnyi deltatorkolat;
 - iv. legalább 2 hektárnyi partvonal vagy nyílt tenger;
 - c) víztartó réteg vagy földfelszín alatti víz jelentős károsodása:
legalább 1 hektár kiterjedésben.
 4. Tulajdonban bekövetkezett kár:
 - a) tulajdonban bekövetkezett kár az üzememben: legalább 2 000 000 EUR,
 - b) tulajdonban bekövetkezett kár az üzemem kívül: legalább 500 000 EUR.
 5. Országhatárokon áterjedő kár
Veszélyes anyagot közvetlenül érintő, az érintett tagállam területén kívül hatásokat okozó bármely súlyos baleset.
- II. Az olyan baleseteket és balesetveszélyes helyzeteket, amelyeket a tagállamok a súlyos balesetek megelőzése és következményeik csökkentése szempontjából műszakilag különösen fontosnak tartanak, akkor is be kell jelenteni a Bizottságnak, ha nem teljesítik a fenti mennyiségi kritériumokat.
-

VII. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

96/82/EK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk	1. cikk
2. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	2. cikk, (1) bekezdés és 3. cikk, (2) és (3) bekezdés
2. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	3. cikk, (12) bekezdés
2. cikk, (2) bekezdés	—
3. cikk, (1) bekezdés	3. cikk, (1) bekezdés
3. cikk, (2) bekezdés	3. cikk, (8) bekezdés
3. cikk, (3) bekezdés	3. cikk, (9) bekezdés
3. cikk, (4) bekezdés	3. cikk, (10) bekezdés
3. cikk, (5) bekezdés	3. cikk, (13) bekezdés
3. cikk, (6) bekezdés	3. cikk, (14) bekezdés
3. cikk, (7) bekezdés	3. cikk, (15) bekezdés
3. cikk, (8) bekezdés	3. cikk, (16) bekezdés
—	3. cikk, (2)–(7), (11)–(12) és (17)–(19) bekezdés
4. cikk	2. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a)–f) és h) pont
—	2. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, g) pont és 2. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
—	4. cikk
5. cikk	5. cikk
6. cikk, (1) bekezdés	7. cikk, (2) bekezdés
6. cikk, (2) bekezdés, a)–g) pont	7. cikk, (1) bekezdés, a)–g) pont
6. cikk, (3) bekezdés	7. cikk, (3) bekezdés
6. cikk, (4) bekezdés	7. cikk, (4) bekezdés, a)–c) pont
—	7. cikk, (4) bekezdés, d) pont
7. cikk, (1) bekezdés	8. cikk, (1) bekezdés
—	8. cikk, (2) bekezdés, a) és b) pont
7. cikk, (1a) bekezdés	8. cikk, (2) bekezdés, a) pont
7. cikk, (2) bekezdés	8. cikk, (5) bekezdés
7. cikk, (3) bekezdés	—
—	8. cikk, (3) bekezdés
—	8. cikk, (4) bekezdés
—	8. cikk, (5) bekezdés
8. cikk, (1) és (2) bekezdés	9. cikk, (1) és (2) bekezdés

96/82/EK irányelv	Ez az irányelv
—	9. cikk, (2) bekezdés
9. cikk, (1) bekezdés	10. cikk, (1) bekezdés
9. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	10. cikk, (2) bekezdés
9. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	—
9. cikk, (3) bekezdés	10. cikk, (3) bekezdés
9. cikk, (4) bekezdés	10. cikk, (6) bekezdés
9. cikk, (5) bekezdés	10. cikk, (5) bekezdés
9. cikk, (6) bekezdés	—
—	10. cikk, (4) bekezdés
10. cikk	11. cikk
11. cikk, (1) bekezdés, a) és b) pont	12. cikk, (1) bekezdés, a) és b) pont és 12. cikk, (2) bekezdés
11. cikk, (1) bekezdés, c) pont	12. cikk, (1) bekezdés, c) pont
11. cikk, (2) bekezdés	12. cikk, (3) bekezdés
11. cikk, (3) bekezdés	12. cikk, (4) és (5) bekezdés
11. cikk, (4) bekezdés	12. cikk, (6) bekezdés, első albekezdés
11. cikk, (4a) bekezdés	12. cikk, (6) bekezdés, második albekezdés
11. cikk, (5) bekezdés	12. cikk, (7) bekezdés
11. cikk, (6) bekezdés	12. cikk, (8) bekezdés
12. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	13. cikk, (1) bekezdés
12. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	13. cikk, (2) bekezdés
12. cikk, (1a) bekezdés	—
12. cikk, (2) bekezdés	13. cikk, (3) bekezdés
—	13. cikk, (4) bekezdés
13. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	14. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a) pont és 14. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, második mondat
13. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, első és harmadik mondat	14. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, utolsó mondat
13. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, második mondat	14. cikk, (1) bekezdés
13. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	14. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, első mondat
—	14. cikk, (1) bekezdés, második mondat
13. cikk, (2) bekezdés	14. cikk, (3) bekezdés
13. cikk, (3) bekezdés	14. cikk, (4) bekezdés
13. cikk, (4) bekezdés, első mondat	14. cikk, (2) bekezdés, b) pont
13. cikk, (4) bekezdés, második és harmadik mondat	22. cikk, (3) bekezdés, első és második albekezdés
13. cikk, (5) bekezdés	15. cikk, (1) bekezdés
13. cikk, (6) bekezdés	14. cikk, (2) bekezdés, c) pont

96/82/EK irányelv	Ez az irányelv
—	15. cikk, (2)–(7) bekezdés
14. cikk, (1) bekezdés	16. cikk
14. cikk, (2) bekezdés	17. cikk
15. cikk, (1) bekezdés, a)–d) pont	18. cikk, (1) bekezdés, a)–d) pont és 18. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés
15. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	18. cikk, (1) bekezdés, e) pont és 18. cikk, (3) bekezdés
15. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	18. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
15. cikk (3) bekezdés	18. cikk, (4) bekezdés
16. cikk	6. cikk, (1) bekezdés
—	6. cikk, (2) és (3) bekezdés
17. cikk	19. cikk
18. cikk, (1) bekezdés	20. cikk, (1) és (2) bekezdés
18. cikk, (2) bekezdés, a) pont	20. cikk, (4) bekezdés
18. cikk, (2) bekezdés, b) és c) pont	20. cikk, (7) bekezdés
18. cikk, (3) bekezdés	20. cikk, (11) bekezdés
—	20. cikk, (3), (5), (6), (8), (9) és (10) bekezdés
19. cikk, (1) bekezdés	21. cikk, (1) bekezdés
19. cikk, (1a) bekezdés, első albekezdés	21. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés
19. cikk, (1a) bekezdés, második albekezdés	21. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés
19. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	21. cikk, (4) bekezdés
19. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	21. cikk, (6) bekezdés
19. cikk, (3) bekezdés	21. cikk, (7) bekezdés
—	21. cikk, (5) bekezdés
19. cikk, (4) bekezdés	21. cikk, (2) bekezdés
20. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	22. cikk, (1) bekezdés
20. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	22. cikk, (2) bekezdés
20. cikk, (2) bekezdés	—
—	23. cikk
—	24. cikk
21. cikk, (1) bekezdés	25. cikk
21. cikk, (2) bekezdés	21. cikk, (5) bekezdés
22. cikk	27. cikk
23. cikk	32. cikk
24. cikk	31. cikk
25. cikk	33. cikk

96/82/EK irányelv	Ez az irányelv
26. cikk	34. cikk
—	26. cikk és 28–30. cikk
—	I. melléklet, bevezető bekezdések
I. melléklet, Bevezetés, 1–5. bekezdés	I. melléklet, megjegyzések az I. melléklethez, 1–3. megjegyzés
I. melléklet, Bevezetés, 6–7. bekezdés	—
I. melléklet, 1. rész	I. melléklet, 2. rész
I. melléklet, 1. rész, megjegyzések az 1. részhez, 1–6. megjegyzés	I. melléklet, megjegyzések az I. melléklethez, 13–18. megjegyzés
I. melléklet, 1. rész, megjegyzések az 1. részhez, 7. megjegyzés	I. melléklet, megjegyzések az I. melléklethez, 20. megjegyzés
—	I. melléklet, megjegyzések az I. melléklethez, 7. megjegyzés
I. melléklet, 2. rész	I. melléklet, 1. rész
I. melléklet, 2. rész, megjegyzések a 2. részhez, 1. megjegyzés	I. melléklet, megjegyzések az I. melléklethez, 1., 5. és 6. megjegyzés
I. melléklet, 2. rész, megjegyzések a 2. részhez, 2. megjegyzés	I. melléklet, megjegyzések az I. melléklethez, 8–10. megjegyzés
I. melléklet, 2. rész, megjegyzések a 2. részhez, 3. megjegyzés	I. melléklet, megjegyzések az I. melléklethez, 11.1., 11.2. és 12. megjegyzés
I. melléklet, 2. rész, megjegyzések a 2. részhez, 4. megjegyzés	I. melléklet, megjegyzések az I. melléklethez, 4. megjegyzés
II. melléklet, I–III. rész	II. melléklet, 1–3. pont
II. melléklet, IV. rész, A. pont	II. melléklet, 4. pont, a) alpont
—	II. melléklet, 4. pont, a) alpont, i–iii. alpont
II. melléklet, IV. rész, B. pont	II. melléklet, 4. pont, b) alpont
—	II. melléklet, 4. pont, c) alpont
II. melléklet, IV. rész, C. pont	II. melléklet, 4. pont, d) alpont
II. melléklet, V. rész, A–C. pont	II. melléklet, 5. pont, a)–c) alpont
II. melléklet, V. rész, D. pont	—
—	II. melléklet, 5. pont, d) alpont
III. melléklet, bevezető bekezdés, valamint a) és b) pont	III. melléklet, bevezető bekezdés és a) pont 8. cikk, (1) és (5) bekezdés
III. melléklet, c) pont, i–iv. alpont	III. melléklet, b) pont, i–iv. alpont
III. melléklet, c) pont, v–vii. alpont	IIIb. melléklet, b) pont, v–vii. pont
IV. melléklet	IV. melléklet
V. melléklet, 1. pont	V. melléklet, I. rész, 1. pont
V. melléklet, 2. pont	—
V. melléklet, 3–5. pont	V. melléklet, I. rész, 2–4. pont
V. melléklet, 6. pont	V. melléklet, 2. rész, 1. pont
V. melléklet, 7–8. pont	V. melléklet, 1. rész, 5. pont
—	V. melléklet, 1. rész, 6. pont
V. melléklet, 9–10. pont	V. melléklet, 2. rész, 2–3. pont

96/82/EK irányelv	Ez az irányelv
V. melléklet, 11. pont	V. melléklet, 1. rész, 7. pont
—	V. melléklet, 2. rész, 4. pont
VI. melléklet, I. rész	VI. melléklet, I. rész
VI. melléklet, II. rész	VI. melléklet, II. rész
—	VII. melléklet